

Acc. No. 645

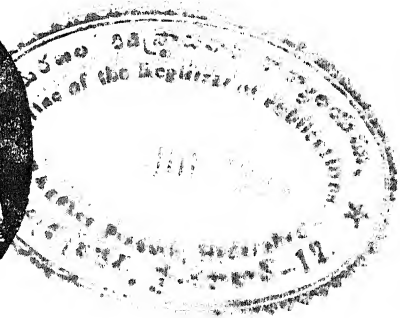
సింహాగిరి వచనములు

58/3-86

కృష్ణమాచార్య ప్రణీతము

సంపాదకుడు - పరిష్కర్త

డాక్టర్ ఎమ్. కులశేఖరరావు, ఎమ్.ఎ., పిహెచ్.డి.

ప్రచురణ

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

కళాభవన్ - సైఫాబాదు

హైదరాబాదు 4

241
ప్రపంచ తెలుగు మహానభ ప్రచురణ 3-75

తెలుగు-దాక్షిణాత్యసాహిత్యాలు

రచయిత

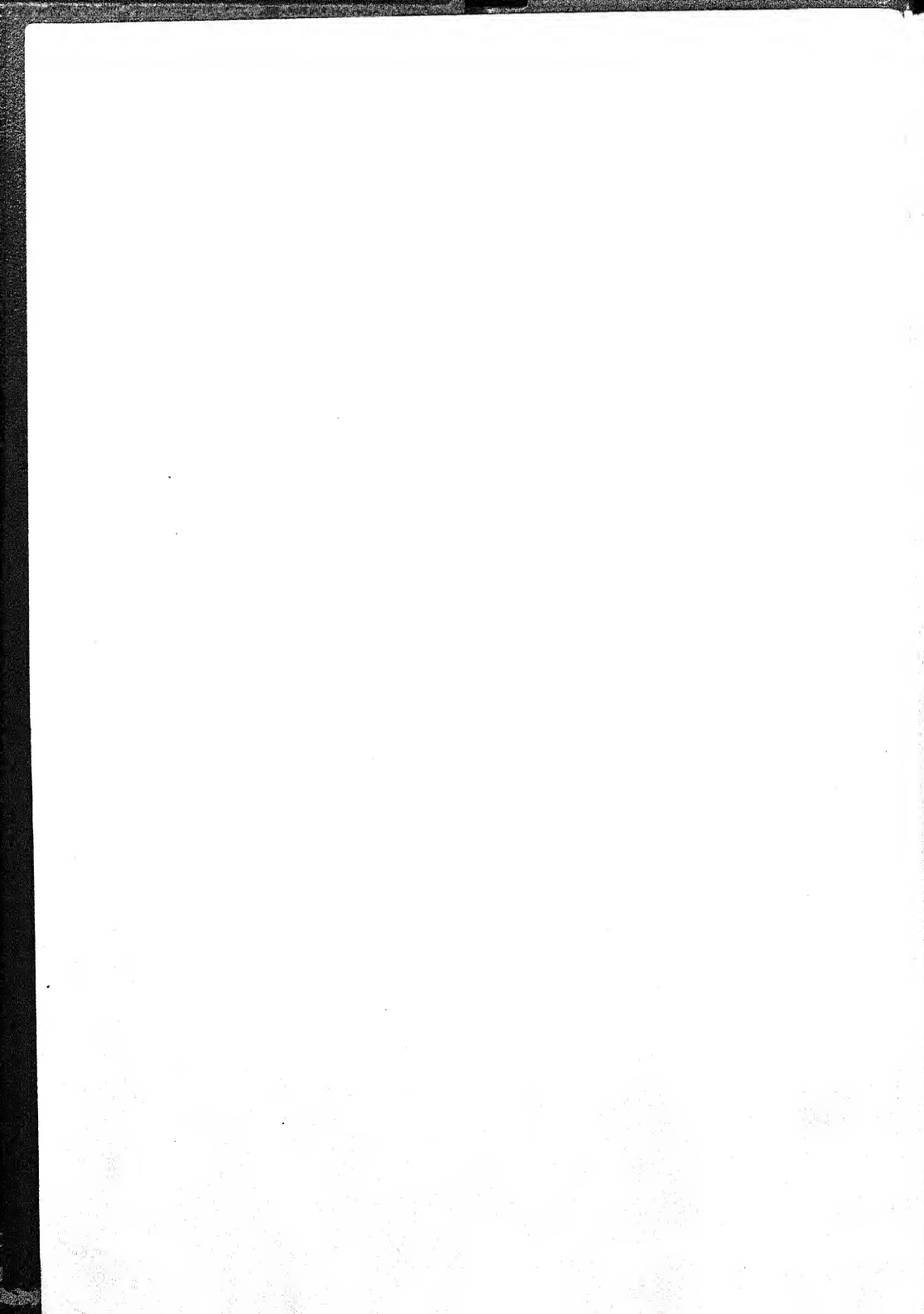
డా. చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

3912
Raf

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాదమి

కళాభవన్ - హైదరాబాద్ - 500004

241

375

ప్రపంచ తెలుగు మహానభ ప్రచురణ

తెలుగు-దాక్షిణాత్యసాహిత్యాలు

Acc No. 4657

రచయిత

డా. చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

కళాభవన్ - హైదరాబాద్ - 500004

మార్చి 1975
ప్రతులు 2,000

© ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమి

494. 313
2.50

మూల్యము : రు 2-50

ముద్రణ :
మొరళీ పబ్లికేషన్
కుత్బీగూడ, హైదరాబాద్ 500027

ముందు మాట

ఎన్నో ఏళ్ళుగా అనుకొంటున్న ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు జరుగుతున్న పర్వసమయం ఆసన్నమవుతున్నది. ప్రపంచంలోని తెలుగువారి ప్రతి నిధులందరిని ఒకచోట సమీకరించవలెనని పెద్దలందరూ కన్నకలలు ఫలిస్తున్న శుభసమయమిది. రాబోయే ఉగాది రెండు వేల అయిదు వందల సంవత్సరాల తెలుగు జాతి చరిత్రలో మరపురాని మధుర ముట్టము కాగలదు.

క్రీస్తు పూర్వం మూడవ శతాబ్దికి చెందిన శాతవాహన రాజుల కాలం నుండి తెలుగు ప్రజలకు ఒక విశిష్టమైన చరిత్ర ఉన్నది. భారత దేశంలో తెలుగు మాట్లాడే ప్రజలు దాదాపు ఐదు కోట్లకు పైగా ఉన్నారు. పిండి మాట్లాడేవారి తరువాతి స్థానం తెలుగువారిది. బౌద్ధ పూర్వయుగంనుంచి ఇటీవల బ్రిటిష్ సామ్రాజ్య పరిపాలనాయుగం వరకూ తెలుగువారు పెద్ద ఎత్తున ప్రపంచం నలుమూలలకూ వలస వెళ్ళడం జరిగింది. అట్లా వెళ్ళిన తెలుగువారు తమ భాషా సంస్కృతి సంప్రదాయాలను ఆయా జాతీయ జీవన విధానాలతో మేళవించి, వాటిని సుసంపన్నం చేస్తూఉన్నారు.

ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల ప్రధాన లక్ష్యం తెలుగు ప్రజల, తెలుగు అభిమానుల ప్రతినిధులను ఒక వేదికమీద సమావేశపర్చడం. జాతీయ అంతర్జాతీయ సాంస్కృతిక రంగాలలో తెలుగువారు చేయవలసిన కృషినిగూర్చి చర్చించి నిర్ణయించుకోవడానికి, తద్వారా వివిధ చైతన్యస్రవంతులను ఏకోన్ముఖంచేసి మన సాంస్కృతిక సంబంధాలను దృఢతరం చేసుకోవడానికి ఈ మహాసభలు దోహదకారులు అవుతవి. అంతేకాక ఈ మహాసభలు అర్ధమైన భావ సమైక్యతకు ప్రాతిపదికలై తెలుగుజాతిని సమైక్యం చేయగలవనీ, ఆ విధంగా జాతీయ అభ్యుదయానికి తోడ్పడగలవనీ విశ్వసిస్తున్నాను.

1975 ఏప్రిల్ 12వ తేదీన తెలుగు ఉగాది రోజున ప్రారంభమై ఒక వారం రోజుల పాటు జరిగే ఈ మహాసభలలో వివిధ దేశాల నుంచి, వివిధ

రాష్ట్రాల నుంచి, యునెస్కోవంటి అంతర్జాతీయ సంస్థల నుంచి విచ్చేసిన ప్రముఖులు ప్రతినిధులుగానో, పరిశీలకులుగానో పాల్గొంటారు. ఈ మహాసభల సమయంలో చర్చాగోష్ఠులు, ప్రదర్శనలు, ప్రచురణలు మొదలైన కార్యక్రమాలు జరుగుతాయి. దేశ విదేశాలలోని తెలుగువారి సంస్కృతి, తెలుగు భాషా సాహిత్యాల, కళల అభివృద్ధి, వైజ్ఞానిక సాంకేతిక ప్రగతి మొదలైన విషయాలపై చర్చా గోష్ఠులు జరుగుతాయి. తెలుగువారి సాంస్కృతిక వైభవాన్ని వివిధ కోణాలనుంచి ప్రస్తుతించేసే ఒక ప్రదర్శన ఏర్పాటు అవుతున్నది. తెలుగువారి సమగ్ర స్వరూపాన్ని సందర్శించడానికి వీలైన సంగ్రహాలయాన్ని (మ్యూజియం) స్థాపించడానికి ఈ ప్రదర్శన బీజభూతమవుతుంది. తెలుగువారి సంస్కృతిని నిరూపించే సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు వారం రోజులపాటు సాగుతవి. తెలుగు ప్రజల సంస్కృతి సంప్రదాయాలను విశదంచేసే ప్రత్యేక సంచికలు తెలుగు, ఇంగ్లీషు, హిందీ, ఉర్దూ భాషలలో విడుదల అవుతాయి. ఈ కార్యక్రమాలలో భాగమే ఈ గ్రంథప్రచురణ.

తెలుగు ప్రజలు భాష, సాహిత్యం, చరిత్ర, సంస్కృతి, కళలు మొదలైన వివిధ రంగాలలో సాధించిన ఘనవిజయాలను విశదంచేసే గ్రంథాలు అనేకం ఈ మహాసభల సమయంలో విడుదల అవుతాయి. ఈ గ్రంథాలను రచించి, సకాలంలో మాకు అందించిన రచయిత లందరకూ నా కృతజ్ఞతలు. ఈ గ్రంథాలను ప్రచురించే భారం వహించడానికి ముందుకు వచ్చిన అకాడమీ అధినేతలను అభినందిస్తున్నాను. తెలుగువారి విశిష్టతలను విశదంచేసే ఈ గ్రంథాలు సహృదయులందరి ఆదరణ పొందగలవని విశ్వసిస్తున్నాను. అయితే, ఇంత మాత్రం చేతనే ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల ఆశయాలు సఫలం కాగలవని నేను అనుకోవడంలేదు. చేయవలసినది ఇంకా ఎంతో ఉంది. ఈ మహాసభల సందర్భంగా నెలకొల్పబడనున్న 'అంతర్జాతీయ తెలుగు విజ్ఞాన సంస్థ' మహాసభల ఆశయసాధనకు పూనుకొనడమేకాక జాతీయ అంతర్జాతీయ సాంస్కృతిక సంబంధాలను దృఢతరం చేయగలదని నమ్ముతున్నాను.

జలగం వెంగళరావు

అధ్యక్షులు

ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు.

ప రి చ య ము

సహస్రాబ్దాలుగా ప్రవర్ధమానమగుచున్న తెలుగు సంస్కృతిని తెలుగు దేశపు నలుచెరుగుల పరిచితము చేయు సంకల్పముతో 1975 సంవత్సరమును తెలుగు సాంస్కృతిక సంవత్సరముగ ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము ప్రకటించినది. అందుకు అనుగుణమైన కార్యక్రమాలను నిర్వహింప జేయుటయేగాక, ప్రపంచములోని వివిధ దేశాలలో వసించుచున్న తెలుగువారి సాంస్కృతిక ప్రతినిధులందరును ఒకచోట సమావేశమగు వసతిని కల్పించుటకై 1975, ఏప్రిల్ 12 (తెలుగు ఉగాది) మొదలుగ ప్రపంచ తెలుగు మహాసభలు మైదరాబాదున జరుగు నటుల ప్రభుత్వము నిర్ణయించినది. అందుకు ఒక అహ్వనసంఘము ఏర్పాటుయినది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ ముఖ్యమంత్రి మాన్యశ్రీ జలగం వెంగళరావుగారు ఆ సంఘమునకు అధ్యక్షులు; విద్యాశాఖా మంత్రి మాన్యశ్రీ మండలి వెంకట కృష్ణారావుగారు దాని కార్య నిర్వాహకాధ్యక్షులు; ఆర్థికమంత్రి మాన్యశ్రీ పిడతల రంగారెడ్డిగారు ఆర్థిక, సంస్థా కార్యక్రమాల సమన్వయ సంఘాల అధ్యక్షులు.

ఆ సంఘము ప్రపంచ తెలుగు మహాసభల సందర్భమున వచ్చువారికి తెలుగుజాతి సాంస్కృతిక వైభవమును తెలియజేయుటకు అగువుగ ఆంధ్రభాషా, సాహిత్య, కళా, చరిత్రాధికములను గురించి ఉత్తమములు ప్రామాణికములు నగు కొన్ని లఘు గ్రంథములను ప్రకటించవలెనని సంకల్పించి, ఆ కార్య నిర్వహణకై 44 మంది సభ్యులు కల ఒక విద్వత్ సంఘమును, శ్రీ నూకల నరోత్తమరెడ్డిగారి అధ్యక్షతన నియమించినది. ఆ విద్వత్ సంఘము ఆ లఘు గ్రంథముల వస్తువుల నిర్దేశించి వాని రచనకై ఆయారంగములందు పేరుగనిన ప్రముఖులను రచయితలుగ యెన్నుకొనినది. ఈ విధముగ సిద్ధమైన గ్రంథములలో భాషా, సాహిత్య, చారిత్రక విషయములకు సంబంధించిన వానిని

ప్రకటించు బాధ్యతను ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ వహింప వలసినదిగ
ప్రపంచ తెలుగు మహాసభా కార్యనిర్వాహకాధ్యక్షులు మన్యశ్రీ మండలి
వెంకట కృష్ణారావుగారు అకాడమీని కోరిరి. మహాసభా సభంతకొరకై కృషి
చేయు సంకల్పంతో ఈ బాధ్యతను వహించుటకు అకాడమీ సంతోషముతో
అంగీకరించినది.

ఆ విధముగ ప్రకటింపబడిన గ్రంథశ్రేణిలో తెలుగు దాక్షిణాత్య సాహి
త్యాలు అను ఈ గ్రంథమును రచించిన డాక్టర్ చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ ఆంధ్ర
పాఠక లోకమునకు సుపరిచితులు. వారికి మేము కృతజ్ఞతా బద్ధులము. గ్రంథ
మును నిర్దుష్టముగ, చక్కగ ముద్రించిన మురళీ పవర్ ప్రెస్ వారికి మా కృతజ్ఞత.

సైదరాబాదు

తేది, 31-3-75.

దేవులపల్లి రామానుజరావు

కార్యదర్శి

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ.

విషయ సూచిక

1. దాక్షిణాత్య భాషలు	1
2. తెలుగు-తమిళము	8
3. తెలుగు-కన్నడము	33
4. తెలుగు-మలయాళము	48
5. ఉపసంహారము	51
6. అనుబంధములు	53

1. దాక్షిణాత్య భాషలు

మన దేశంలో వ్యవహృతము లవుతున్న భాషలను స్థూలంగా ఉత్తర దేశభాష లనీ, దక్షిణదేశభాష లనీ విభజించవచ్చు. భాషాతత్వశాస్త్రజ్ఞులు ఉత్తరదేశభాషలను ఆర్యభాషలనీ, దక్షిణదేశభాషలను ద్రావిడ భాషలనీ వ్యవహరిస్తారు. దక్షిణాపథమునకు పర్యాయపదముగా సంస్కృత సాహిత్యంలో కానవస్తున్న ద్రావిడ శబ్దం అతి ప్రాచీనమైనదనవచ్చు. దాక్షిణాత్యులైన రామానుజాచార్యులు, జగన్నాథ పండితరాయలు వ్రాసిన తమ తమ ద్రావిడులమనే పేర్కొన్న విషయం సర్వవిదితం.

ద్రావిడ శబ్దమును గురించి పండితలోకంలో అభిప్రాయ భేదాలు లేకపోలేదు. అయినా, యిది సంస్కృత శబ్దభవమనే చాలామంది అంగీకరించారు.

దాక్షిణాత్యులకు సమష్టి నామముగా ద్రావిడ శబ్దం ప్రయుక్తమైనా తమిళులను ద్రావిడులుగా తమిళభాషను ద్రావిడ భాషగా తెలుగు కావ్యా లలో పేర్కొనడం జరిగింది.¹

ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రాలలో ప్రచుర ప్రచారంలో ఉన్న తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, మలయాళం మొదలైనవి ప్రముఖ దాక్షిణాత్య భాషలు. ఇవి ఏక భాషా కుటుంబమునకు (ద్రావిడ భాషాకుటుంబము) చెందినవిగా భాషాతత్వశాస్త్రవేత్తలు అంగీకరించిన అంశం. ఈ నాలుగేకాక తుళు, కొడగు, కోలామి, కోట, కుయ్, భోండ్ల

1. “ద్రావిడ భాష నుతింతు...” వృషాధిపశతకము, 56వ పద్యం.
“ద్రవిడ మహీష్ఠలి యందు...” పండితారాధ్య చరిత్ర-మహిమ ప్రకరణము. 2-124,

మాట్లో మొదలైనవి కూడా ద్రావిడభాషలని విజ్ఞుల అభిప్రాయం.² దక్షిణ భారతంలో నివసిస్తున్న ఆదిమవాసుల భాషలను కనుక పర్యాప్తంగా పరిశీలిస్తే మరీకొన్ని ద్రావిడ భాషలు తెలుగులోకి రావచ్చు.

తెలుగు, తమిళం మొదలైన దాక్షిణాత్య భాషలు ఏకకుటుంబమునకు చెందినవన్న విషయాన్ని తొలుదొలుత పేర్కొన్న పండితుడు ఫ్రాన్సిస్ వైట్ ఎల్లెన్ (1780-1819). తెలుగు, తమిళ, మలయాళ భాషలను గురించి ఎల్లెన్ ప్రశస్తములైన వ్యాసాలు వాశాడు. ఆయన తెలుగును గురించి వ్రాసిన వ్యాసమును ఎ.డి. కాంబెల్ తన 'A Grammar of the Teloogoo Language' లో (1816) ఉపోద్ఘాతానికి అనుబంధంగా ప్రచురించాడు. దాక్షిణాత్య భాషల ప్రత్యేకతను ఎల్లెన్ ఈ విధంగా వివరించాడు.

'Neither the Tamil, the Telugu nor any of their cognate dialects are derivations from the Sanskrit...and that they form a distinct family of languages with which the Sanskrit has, in later times especially intermixed but with which it has no radical connection'.

ఆ తరువాత, ఈ దాక్షిణాత్య భాషలను ద్రావిడ భాషలని వ్యవహరించినవాడు రాబర్ట్ ఎ. కాడ్వెల్.³ అంతేకాక 'తాద'మరీకొన్ని భాషలను ద్రావిడ భాషలుగా గుర్తించినవాడు కూడా ఆయనే.

ఈనాడు తెలుగు తమిళములు ప్రత్యేక భాషలుగా వ్యవహృతము లవుతున్నా, అవి ప్రాచీనకాలంలో ఇవన్నీ కలసి మెలసి వుండేవి. కాలక్రమాన అవి విడివడిపోయి వేర్వేరు భాషలుగా వాడుకలోకి వచ్చినవనీ.

2. రాబర్ట్ కాడ్వెల్ తన Comparative Grammar of the Dravidian Languages లో (1913) 12 ద్రావిడ భాషలను పేర్కొనగా జార్జి గ్రియర్సన్ Linguistic Survey of India (4వ సంపుటం, 1906)లో 14 ద్రావిడ భాషలను ఉదాహరించగా, టి. బ్రో, యం. బి. ఎమెనోలు తమ The Dravidian Etymological Dictionary లో (1961) 24 ద్రావిడ భాషలను పేర్కొన్నారు.
3. Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages, First Edition, 1856.

వీటికి మూలద్రావిడభాష లేక ప్రాచీనద్రావిడభాష మాత్రక అనీ పండితులు విశ్వసిస్తున్నారు, అయితే మూల ద్రావిడభాష పోయింది. అంతేకాదు ; అందులో గ్రంథరచన జరిగినట్లు తెలియడం లేదు, కాగా, మూల ద్రావిడ భాష కేవలం వ్యావహారిక భాషగా ఉండేదనీ, అది కావ్యభాషగా పరిణతి చెందలేదనీ చెప్పవచ్చు. ఒక భాషలో గ్రంథములు లేనంత మాత్రాన, ఆ భాష ప్రచారంలో లేదని భావించడం అచమంజనం. నేటికీ తుళు, కుడగు భాషలు వ్యవహరించేవారు, తమ దైనందిన వ్యవహారములను తమ భాషలలోనే నిర్వహించుకొంటున్నారు; కాని వాటిలో గ్రంథరచన జరగడం లేదు. అనగా, సాహిత్యరంపద లేక తుళు, కుడగులు కేవలం వ్యావహారిక భాషలుగానే నిలిచిపోయినవి.

ప్రాచీన ద్రావిడభాష నుంచి తెలుగు తమిళములు ఎప్పుడు విడివడి, ప్రత్యేక భాషలుగా రూపొందెనో మనం ఖచ్చితంగా చెప్పలేము. ఈ విడి వడడం క్రీస్తుకు పూర్వమే జరిగి వుంటుందని పండితుల భావిస్తున్నారు. ఆ విధంగా విడివడిన భాషలలో తెలుగే మొదటిదనీ, ఆ తరువాత తమిళ కన్నడములు విడివడినవనీ భావించబడుతున్నది. ఈసందర్భమున శ్రీటి.యన్. శ్రీ కంఠయ్య అభిప్రాయమును యథాశక్తిగా ఉదాహరిస్తున్నాను.⁴

.....But the major languages like Telugu, Tamil and Kanuada must have become independent entities some centuries at least before the commencement of the Christian era. Among these Telugu was the first to break off and it developed many divergent features in course of time. Tamil and Kannada must have remained together for a longer time before separating from each other.'

ఈనాడు ప్రాచ్య పాశ్చాత్య పండితులందరూ దాక్షిణాత్య భాషలను ద్రావిడ భాషలుగా పేర్కొన్నప్పటికీ, డా. చిలుకూరి నారాయణరావు వంటి కొందరు పండితులు ద్రావిడభాషా సిద్ధాంతమును అంగీకరించలేదు. ఆయన అభిప్రాయం ప్రకారం, నేటి ద్రావిడ భాషలు-ముఖ్యంగా తెలుగు-పై శాచీ ప్రాకృతపు అవశ్రంశములు. కనుక ద్రావిడ భాషలను ప్రాకృతభాషలతో

4: Karnataka Darshana - Volume presented to R. R Diwakar, 1955, పుటలు 175-182,

పోల్చి చూడాలన్నది ఆయన వాద సారాంశం.⁵ కాని దక్షిణాపభంధో ప్రాకృతభాషల అధ్యయనం జరగడంలేదు కనుక, ఈ విషయం గురించి ఇరమిశ్ఠమని ప్రస్తుతం చెప్పలేము.

సంస్కృతప్రాకృతముల వికృతియే తెలుగని మన ప్రాచీనులు పేర్కొన్న అంశం సాహితీవేత్తలకు కొత్తదికాదు. (అదృష్టవశాత్తూ ప్రకృతి శ్వాద్యో, ఏషా ఆయోర్భాషేత్ వికృతిః) 'తల్లి సంస్కృతంబె యెల్ల భాషలకును' అని తరువాత వారు కూడా పేర్కొన్నారు.⁶

భాషల పుట్టు పూర్వోత్తరములను నిర్ణయించడానికి పదజాలంకంటె ఆయా భాషలలోని వ్యాకరణాంశములు బహుభా తోడ్పడతాయి. ఈ దృష్టితో చూచినప్పుడు, దాక్షిణాత్య భాషలు సంస్కృతాద్యార్య భాషలకు భిన్నములైనవనీ, అవి ఒకే కుటుంబమునకు చెందినవనీ తెలియవస్తుంది.

ద్రావిడ భాషలలోని క్రియా రూపములు, నామవాచకములు సంఖ్యావాచకములు, సర్వనామములు, సంబంధవాచకములు మొదలైనవి ఈ పద్యములతో కానవస్తున్నా, వాటి మూలరూపములు సూత్రం ఒకటిగానే ఉండడం పేర్కొనదగిన విషయం. ఈ కింది ఉదాహరణములు పరిశీలించదగినవి.

	తెలుగు	తమిళం	కన్నడం	మలయాళం
సంఖ్యా	ఒకటి	ఒన్దు	ఒందు	ఒన్ను
వాచకములు	రెండు	ఇరణ్దు	ఎరడు	రండు
	ఐదు	ఐన్దు	ఐదు	అంబి
	ఇరువది	ఇలువదు	ఇప్పత్తు	ఇరువదు
	నూరు	నూరు	నూరు	నూరు

5. Introduction to Dravidian Philology, 1929, పుటలు 23, 212 & 214,

6. కేతన, ఆంధ్రభాషా భూషణము, పద్యము 18.

	తెలుగు	తమిళం	కన్నడం	మలయాళం
సంబంధవాచకములు	అమ్మ	అమ్మై	అమ్మ	అమ్మ
	అన్న	అణ్ణన్	అణ్ణ	జేప్పన్, చేట్టన్
	అక్క	అక్కాళ్	అక్కై	చేచ్చి
	అత్త	అత్తై	అత్తై	అమ్మాయి
సర్వనామములు	అతడు	అవన్	అవను	అవన్
	ఆమె	అవళ్	అవళు	అవళ్
	అది	అదు	అదు	అదు
శరీరావయవములు	తల	త్తలై	తలె	తల
	వాయి (నోరు)	వాయ్	బాయి	వాయ్
	చెవి	కాదు	కివి	చెవి, కాదు
	చేయి (చెయ్యి) కై		కయి	కై
	చేలు (వేలు) విరల్		బెరళు	వి(వె)రలు
క్రియావాచకములు	తిను, తిన్ను, ఉడ్		తిను, తిన్ను, తిన్ను	
	వ్రాయు వరై		బరియు ఎళుదు	
	పాడు	పాడు	హాడు	పాడు
	చేయు, చెయ్		గెయ్యి, చెయ్	
	చెయ్యి		మాడు	

ద్రావిడభాషలను సంయుక్త భాషరూప పరిభాష అని వ్యవహరిస్తారు. అర్థభేదమును సూచించడానికి భాషపై మరొక భాషపై, పదముపై మరొక పదముతో చేర్చడం ఈ భాషలలో సంప్రదాయం. సంస్కృతంలో అలాకాదు. ఉపసర్గలను కాని, ప్రత్యయములను కాని ఉపయోగించి భిన్నా ర్థమును సూచిస్తారు. నామవాచకములను తెలుగు వైయాకరణులు మహత్తు అనీ అనుమాత్తులనీ విభజించారు. తమిళ వైయాకరణులు కూడా వివేకవంతములు(ఉయర్ తిణై), వివేకరహితములు (అప్ తిణై) అని విభజించారు. ఇటు వంటి విభజన ఒక్క ద్రావిడభాషలందే కలదని పండితులు భావిస్తున్నారు. వై గా, ద్రావిడభాషలలో ఏకవచన బహువచనములే కాని సంస్కృతంలో ఉన్నట్టుగా ద్వివచనంలేదు కళ్, గుళ్లు ద్రావిడభాషలలో బహువచన

ప్రత్యయములుగా వాడబడుతున్నవి. సంస్కృతంలోవలె కాక ఈ భాష లలో మూడు కాలములు మాత్రమే వాడబడుతున్నవి.

దాక్షిణాత్య భాషలలోని వాక్యరచన కూడా ఇంచుమించు ఒకే విధంగా ఉంటుంది. వాక్యారంభంలో కర్త, తరువాత కర్మ, క్రియ ఉండడం పరిపాటి.

తెలుగు: ఆమె పాట పాడెను.

తమిళం: అవళ్ పాట్టు పాడినాళ్

కన్నడం: అవళు హోదు హోడివళు,

మలయాళం: అవళ్ పాట్టు పాడి.

సంస్కృతంలో లేని ప్రాప్య ఏకార ఒకారములూ శకటరేఖం మొనలైనవి దాక్షిణాత్యభాష అన్నిటిలోనూ కాన వస్తున్నవి. నేడు తెలుగు కన్నడములలో భ్రష్టమై పోయిన ల అనే అక్షరం నేటికీ తమిళ మలయాళములలో ఉన్నది. మహాప్రాణములూ శ ప స హ లు ప్రాచీన ద్రావిడ భాషలలో లేవు. ఇవి సంస్కృత భాషా ప్రభావం వల్లనే ద్రావిడభాషలలోకి ప్రవేశించినవి. తమిళంలో మహాప్రాణములను సూచించే సంకేతములు లేవు. తెలుగులో కూడా ఇవి మార్పు చెందిన విషయం విజ్ఞులకు తెలిసినదే. కనుకనే శ్రీ, లక్ష్మి, రాజు వంటి మాటలు ఈ భాషలలో నీరి, తిరు, ఇల క్కుమి, లచ్చి, అరశన్, అరసులుగా మారిపోయినవి.

పదజాలం, వ్యాకరణాంశములు, వాక్యనిర్మాణం మొనలైనవాటిలో దాక్షిణాత్యభాషలనడుమ సన్నిహిత సంబంధం కనిపిస్తున్న కారణం వల్ల, ఈ భాషలు ఒక్కమూలభాష నుంచి ఏర్పడినవిగా భావించడంలో విప్రతిపత్తి లేదు. కనుక ఇవి సజాతీయము లనీ, పరస్పర సంబంధం కల భాషలనీ చెప్పవచ్చు. అంతే కానీ వీటి మధ్య జన్యజనక సంబంధం ఉన్నట్లు భావించరాదు. దాక్షిణాత్య భాషలు తోబుట్టు భాషలు !

భాషా విషయకంగా ద్రావిడభాషలు స్వతంత్రములైనా, అవి సంస్కృతం నుంచి ఎన్నో శబ్దాలు గ్రహించినవి. తెలుగు కన్నడ మలయా

శములలో తత్సమ తద్భవాల రూపంలో కలసిమెలసి పోయిన సంస్కృత శబ్దాలు కోకోల్లలు, ఈ విషయంలో తమిళం కొంత నిగ్రహం చూపిన మాట నాస్తవమే. అయినా, సంస్కృత పదజాలాన్ని తమిళం కూడా స్వీకరించింది. తమిళ సాహిత్యంలో తొలి యుగమైన సంగకాలంలో వెలువడిన కావ్యాలలో ఎన్నో సంస్కృత శబ్దాలు చోటుచేసుకున్నవి. నేటి వ్యావహారిక తమిళంలోనూ సంస్కృత శబ్దాలు పరశ్శతంగా వినిపిస్తున్నవి. "ఇది తమిళశబ్దమే" అన్నంతగా సంస్కృత శబ్దాలు కొన్ని వ్యావహారిక తమిళంలో కలిసిపోయినవి. సెల్వంఱన్ (ధనవంతుడు), తార్కాలికం (తార్కాలికం) మొదలైనవి కొన్ని ఉదాహరణములు. బ్రోగచ్చెయల్ (విద్రోహచర్య), ఆరందక్కణ్ణిర్ (ఆనందాశ్రులు) వంటి సమాసాలు ఎన్నో. "తమిళమునకు సంస్కృతం దాది వంటిది" అని ప్రసిద్ధ తమిళ పండితులు శ్రీ యన్. వైయాపురి పిళ్లై పేర్కొన్నారు.⁷

సాహిత్య విషయంగా చూచినా, సంస్కృత సాహిత్య ప్రభావం దాక్షిణాత్య సాహిత్యముల మీద కొద్దిగానో గొప్పగానో కనిపిస్తూనే ఉంటుంది. సంస్కృతం కూడా ద్రావిడ శబ్దాలు గ్రహించక పోలేదు.

మన దేశంలో ఆంగ్ల భాషా సాహిత్యముల అధ్యయనం ప్రారంభమైన నాటి నుంచీ, ఇతర భారతీయ భాషలవలె దాక్షిణాత్య భాషలు కూడా పాశ్చాత్య సాహిత్య ప్రభావానికి లోనయిన విషయం విజ్ఞులకు తెలిసిందే.

మొత్తం మీద, తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, మలయాళం-ఈనాలుగు దాక్షిణాత్య భాషలూ ప్రాచీనమైనవేకాక సాహిత్యసంపద కల జీవద్భాషలు!

7. చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ వ్యాసములు: 'వ్యావహారిక తమిళంలో సంస్కృత శబ్దాలు', తెలుగు, ఆక్టోబర్-డిసెంబర్ 1972, పుటలు 38-42, 'సంగకాలపు కృతులలో సంస్కృత శబ్దాలు' తెలుగు, ఏప్రిల్-జూన్, 1973, పుటలు 149-152.

8. ఇలక్కణచ్చిన్ద్ర నైగళ్, 1956, పుట 21.

17వ శతాబ్ది ఉత్తరార్ధంలో జీవించిన స్వామినాథ దేశికర్ అనే పండితుడు తన 'ఇలక్కణక్కొత్తు' అనే లక్షణ గ్రంథంలో తమిళముపై గల సంస్కృత ప్రభావమును వివరిస్తూ 'సంస్కృత, తమిళ భాషలలోని వ్యాకరణములు ఒక్కటే' అని పేర్కొన్నాడు. కాని నేటి పండితులీ అభిప్రాయమును సమర్థించరు.

2. తెలుగు - తమిళము

రాక్షిణావృత భాషలలో తెలుగు తమిళములు చాలా ప్రధానమైనవి. ప్రాచీన మైనవి. “దేశభాషలందు తెలుగు తెన్ను” అని తెలుగు ప్రశంసించబడినట్లుగానే, తనెవంటి తమిళము (తేనురై త్తమిళ్) అని తమిళమును తద్భాషా పండితులు ప్రశంసించారు.

మన దేశంలో జనాభాను బట్టి చూస్తే, హిందీకి తరువాత తెలుగు మాటలాడేవారే ఎక్కువగా కనిపిస్తారు, ఆలాగే, సాహిత్య విషయకంగా చూచినప్పుడు, తమిళంలో లభ్యమైన సాహిత్యం అతిప్రాచీనమైనదని తెలియవస్తుంది. ఈ సందర్భంలో సుప్రసిద్ధ తమిళ పరిశోధకవిద్వాంసులు శ్రీ ము. రాఘవయ్యంగారు తెలుగు కన్నడ భాషలనుగురించి ప్రస్తావిస్తూ పేర్కొన్న అంశములు గమనించదగినవి! ‘అది (కన్నడం) తమిళం వడుగు (తెలుగు) భాషల కలయికవల్ల ఏర్పడిన భాష అని ప్రాచీన తమిళవిద్వాంసుల విశ్వాసం... ఈ ప్రమాణములను పురస్కరించుకొని చూడగా, తెలుగునకు తమిళమునకు ఉన్నంత ప్రాచీనత కలదని గ్రహించవచ్చు.’ కాగా, తెలుగు తమిళములు అతి ప్రాచీనములైన భాషలనీ, వీటిని వ్యవహరించేవారి మధ్య నెలకొన్న సంబంధం కూడా అతిప్రాచీన మైనదనీ నిస్సంశయంగా చెప్పవచ్చు.

క్రీస్తుశకం 11వ శతాబ్దిలో సంతరించబడిన కలింగత్తుప్పరణి అనే తమిళ చారిత్రక కావ్యంలో తత్కర్త అయిన కవిచక్రవర్తి జయం గాండార్ కన్నడ భాషను గురించి ముచ్చటిస్తూ ఇలా అన్నాడు.

‘మళవైక్కులు మొళిళ్ సిల వడుగుం పలతమిళుం
కుళరిత్తరు కరునాడియర్ కులుగిక్కడై...’

కన్నడిగుల మాటలలో (అనగా కన్నడంలో) కొన్ని తెలుగు మాటలూ పెక్కు తమిళశబ్దములూ చోటు చేసుకున్నట్లుగా ఆయన పేర్కొన్నాడు.

తమిళ సాహిత్యంలో ప్రాచీనమూ ప్రశస్తమూ అయిన లక్షణగ్రంథం తొల్కాప్పియం. దీనిని రచించిన తొల్కాప్పియనార్ కావ్యములలో

ప్రయోగించదగిన తమిళ శబ్దములను నాలుగు విధములుగా విభజించాడు. అవి: ఇయట్ చొల్ (వ్యవహారంలో మార్పుచెందని తమిళ శబ్దములు), తిరిచొల్ (మార్పు చెందిన తమిళ శబ్దములు కావ్యప్రయోగములు), దిశై చొల్ (అన్యదేశ్యములు), వడసొల్ (సంస్కృత శబ్దములు). ఈ విభాగం వల్ల తొల్కాప్పియనార్ కాలంనాటికే తమిళ భాషలో అన్యదేశ్యములూ సంస్కృత శబ్దమూ ప్రవేశించినట్లు స్పష్టమవుతున్నది. తొల్కాప్పియనార్ క్రీస్తుశకం మొదటి మూడు శతాబ్దాలలో జీవించినట్లు పరిశోధకుల అభిప్రాయం. కాని క్రీస్తుకవూర్వం ఏడవ శతాబ్దిలోనే జీవించినట్లు పండితుల నమ్మకం. అగస్త్యుని శిష్యులలో ప్రముఖుడు తొల్కాప్పియనార్.

అన్యదేశ్యములను గురించి వివరిస్తూ తరువాత లాక్షణికులు ఇలా అన్నారు.

‘చెందమిళ్ చేర్చొన్ద పన్నిరు నిలత్తుం
తంగురిప్పిన వే దిశై చొల్ కిళవి.’

తమిళనాడుకి చెందిన పన్నెండు భాగములకు వెలుపలఉన్న దేశముల నుంచి - అనగా తమిళదేశపు సరిహద్దు దేశములనుంచి - గ్రహించబడిన శబ్దములకు దిశై చొల్ కళి (అన్యదేశ్యములు) అనేకేరు కలిగింది - అని భావం.

ప్రాచీన కాలంలో తమిళభాష ప్రచారంలో ఉన్న దేశాన్ని పన్నెండు భాగాలు చేశారు. తమిళనాడుకి ఉత్తర సరిహద్దుగా తెలుగుదేశం ఉన్నట్లు తమిళ విద్వాంసులందరూ అంగీకరించిన విషయం. తొల్కాప్పియనార్ కాలపు వాడయిన పనం పారనార్ ‘వడవేంగడం లెన్ కుమరి యా యిడై త్తమిళ్ కూటు నల్లులగత్తు’ అని పేర్కొన్నాడు. ఉత్తరమున వేంకటాచలమూ దక్షిణమున కన్యాకుమారి-ఈరెంటికి మధ్యఉన్న ప్రదేశంలో తమిళభాష ప్రచారంలో ఉన్నట్లు వైపంతులవల్ల స్పష్టమవుతున్నది.

మయిలై నాడర్ అనే మరొక ప్రాచీన లాక్షణికుడు తమిళదేశము నావరించి పదిపాడు దేశము లున్నట్లు వ్రాశాడు, వాటిలో ఒకటి తెలింగం.² తొల్కాప్పియనార్ గురువైన అగస్త్యునికాలంలోకూడా ఈ వివిధ

2. సింగళం, సోనగం, శావకం, చీనం, తుళు క్కుడగం

కొంగణం, కన్నడం, కొల్లం, తెలింగం, కలింగం, వంగం

గంగ మగదం కడారం గవుడం కడుంగుళలం

తంగుం పుగళ్ త్తమిళ్ చూళ్ పదినేళ్ నిలం కామివై యే,

దేశములనుంచి మాటలు కొన్నితమిళంలో ప్రవేశించివుండవచ్చునని మయిలై నాధుని వ్రాతవల్ల తెలియవస్తున్నదని శ్రీవైయాపురిపిళ్లై అభిప్రాయం³

తెలుగువారు తమిళభాషను అరవమనీ, తమిళుల్ని అరవలనీ వ్యవహరించటం పరిపాటి. అలాగే తమిళులు మొదట్లో తెలుగుని వడగు అనే పేరుతోనూ, తెలుగువారిని వడుగర్ అనీ వ్యవహరించారు. వడుగు శబ్దం బహుప్రాచీనమైనది. సంగకాలములోనే అది వాడుకలోకి వచ్చింది. తరువాతి కాలంలో తెలుగువారిని తెలుంగర్ అని వ్యవహరించారు తమిళులు.

సంగకాలపు గ్రంథములైన అగనానూటు, పుటనానూటు, కుటుంతొగై మొదలైన వాటిలో వడుగు శబ్దం తొమ్మిదిచోట్ల వాడబడింది. వడుగులు తమిళమునకు భిన్నమైన భాషను వ్యవహరించే వారనీ, పరాక్రమోపేతులనీ, తమిళసేనా నాయకులకు శత్రువులనీ చెప్పబడింది. సంగకాలపు తమిళ సాహిత్యంలోనే తెలుగువారిని గూర్చిన ప్రశంస కానరావడం గమనించదగిన అంశం.

చారిత్రక సాంస్కృతిక సంబంధాలు :

భాషా విషయకంగానే కాక చారిత్రకంగానూ సాంస్కృతికంగానూ కూడా తెలుగువారికి తమిళులకూ మధ్య చుట్టరికం ఉన్నది. ఇది నిన్నమొన్నటిది కాదు; అతి ప్రాచీనమైనది. ప్రప్రథమంలో తెలుగువారూ తమిళులూ సఖ్యభావంతో సంచరించకపోయినా, కాలక్రమాన వారిమధ్య స్నేహభావం నెలకొన్నట్లు విజ్ఞుల అభిప్రాయం. ము. రాఘవయ్యంగారు పేర్కొన్నట్లుగా, చారిత్రక దృష్టితో చూచినప్పుడు తెలుగులకూ తమిళులకూ గల అనుబంధాన్ని మూడు విభాగములు చెయ్యవచ్చు.⁴

తమిళులూ తెలుగువారూ స్నేహభావంతో సంచరించిన కాలం మొదటి విభాగం. సంగకాలమునకు తర్వాత పల్లవ మహిపతి మామల్లుని సేనాధిపతి అయిన పరంజ్యోతి వాతాపిని ముట్టడించి హస్తగతం చేసుకోవడంతో తెలుగువారికి తమిళులకూ నడుమ రాకపోకలకు శ్రీకారం చుట్టినట్లయింది. పల్లవుల పరిపాలనా కాలంలో భక్తులద్రవ్యమునకు రాజాదరణ బాగా లభిం

3. ఇలతుణ చ్చిన్టనై గళ్, పుట 44.

4. ఆరాయ్ చ్చి త్తాగుది, 'తమిళుం తెలుంగుం', పుటలు 313-339

చింది. ఈ ఉద్యమ నాయకులు దక్షిణాపథ మంతటా పర్యటించారు. దేశంలో అంతకు పూర్వం ప్రచారంలో ఉన్న జైన బౌద్ధములకు అడ్డమాకలు వేశారు, ఈ ఉద్యమ ప్రభావం వల్ల తెలుగువారూ తమిళులూ సన్నిహితులై ఉండవచ్చు.

తమిళవేద మని ప్రసిద్ధి కెక్కిన తేవారంలో ప్రముఖ శివభక్తులు తెలుగు నాడులోని శ్రీశైలం, శ్రీకాళహస్తి షేత్రాలను సందర్శించి వెలయించిన భక్తిగీతాలు అందాలు చిద్దుకున్నవి. ఆ గీతాల వివరాలు.

	శ్రీకాళహస్తిని గురించి	శ్రీశైలం గురించి
తిరుజ్జాన సంబంధర్ చెప్పినవి	20	11
తిరునావుక్కరళర్ చెప్పినవి	11	10
సుందరమూర్తి చెప్పినవి	10	10

బహుళః పల్లవుల కాలంలోనో లేక అంతకు ముందుగానో చోళ వంశీయులు కొందరు తెలుగు దేశానికి తరలివచ్చి కడప జిల్లాలోని రేనాడును పరిపాలించారు. ఈ వంశీయులే నెల్లూరుజిల్లాలోని పాకనాడును కూడా పాలించారు. వీరిని చరిత్రకారులు తెలుగు చోడులని వ్యవహరిస్తున్నారు. వీరంతా కావేరి కిరువై పుల కట్టలు పోయించి ప్రసిద్ధి కెక్కిన కరికాలచోళుని తమ పూర్వుడుగా పేర్కొన్నారు. కరికాలుని రాజధాని ఉరైయూరు. నన్నెచోడుడు తాను 'ఒరయూరి కధిపతిన్' అని చెప్పుకున్నాడు. రామాయణకర్త అయిన కట్టా వరదరాజు, తాను కావేరికి కట్టలు పోయించిన కరికాలుని వంశమునకు చెందినకారణంవల్ల, తన యింటి పేరు 'కట్టా' అయినట్లు పేర్కొన్నాడు.⁵

పల్లవుల ప్రాభవం తగ్గిపోయిన తర్వాత, చోళులు దక్షిణాపథంలో బలవంతులైనారు. చోళులు తెలుగునాడుని కైవసం కావించుకుని కొంత కాలం పరిపాలించారు. ఇది రెండవ విభాగం. ఆ రోజుల్లో చోళవంశీయులు చాళుక్య నృపులతో వైవాహిక సంబంధములు కూడా ఏర్పరుచుకున్నారు. వేంగికి చెందిన విమలాదిత్యుడు రాజరాజ చోళుని కుమార్తె అయిన కుండ

5. కట్టా వరదరాజు రామాయణం, పంక్తులు 175-180 (పుట 8)

విని వివాహం చేసుకున్నాడు. వారికి జన్మించిన రాజరాజ సరేంద్రుడు మొదటి రాజేంద్ర చోళుని కుమార్తె అయిన అమ్మంగదేవిని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. రాజరాజ సరేంద్రుని కుమారుడు కులోత్తుంగుడు చివరికి విశాల చోళ సామ్రాజ్యానికి రాజు అయినాడు. ఉభయ కులోత్తుంగ చోళ బిరుదం వహించాడు.

ఈ వై వాహిక సంబంధాలవల్ల తెలుగు తమిళ దేశముల మధ్య రాకపోకలు ఎక్కువ కావడమే కాక ఉభయ దేశాలలోనూ శాంతి సుస్థిరంగా నెలకొన్నది. ఎన్నోద్రావిడ కుటుంబాలు తెలుగు దేశంలో స్థిరపడినవి కూడా. వారినే మన మీనాడు పేరూరు ద్రావిడు లనీ, ఆరామ ద్రావిడులనీ వ్యవహరిస్తున్నాము.

చోళరాజులు బలహీనులైన తర్వాత విజృంభించిన పరిపాలకులలో ముఖ్యులు కాకతీయులు. వారి యేలుబడిలో కూడా తమిళులు తెలుగు దేశానికి రాకపోకలు సాగిస్తూ వుండేవారని చెప్పడానికి తమిళ మహాకవి కంబన్ 1182 నుంచి 1197 దాకా రాజ్యం చేసిన రుద్రదేవుని ఆస్థానమును సందర్శించటమే ప్రబల సాక్ష్యం.

రుద్రదేవుడు ఓరుగల్లు నేలుతున్న సమయంలో మూడవ కులోత్తుంగ చోళుడు చోళరాజ్యం పరిపాలిస్తూ వుండేవాడు. ఎందువల్లనో సరిగా తెలియదు కాని చోళునికి కంబకవికి మధ్య వైమనస్యం ఏర్పడింది. అందువల్ల కంబకవి రుద్రదేవుని ఆస్థానానికి వెళ్ళినట్లూ, ఆ తమిళ కవిరాజు కవితాశక్తికి కాకతీయనృపుడు ముగ్ధుడైనట్లూ తెలియవస్తున్నది. ఆ సందర్భంలో కంబకవి రుద్రదేవుని మీద ఈ కింది పద్యం చెప్పినట్లు ఐతిహ్యం.

‘అవని ముళుదుణ్ణు, మయిరావత త్తున్

బవని తొళు వార్ పడుత్తుం బువని

ఉ రుద్దిరా నిన్నుడైయ ఓరంగ నాట్టిట్

గురుత్తిరా వాళైక్కుళాయ్—’

(అవని అంతా నీ అతిథు లగుట వల్లనూ, ఐరావతం వంటి పట్టపు టేనుగు మీద ఊరేగుతున్న నిన్ను చూచి మోహం పట్టలేక మదవతులు కింద

పరుచుకుని శయనించుట వల్లనూ, రుద్రా! నీ ఒరంగల్లు నాడులో అరటి యాకులు కరవైనవి!)

విజయనగర సమ్రాట్టులూ వారి సామంతులనదగిన నాయక రాజులూ తమిళనాడుని వశం చేసుకుని పరిపాలించిన కాలం మూడవ విభాగం. చోళుల కాలంలో తమిళులు తెలుగు దేశానికి రాకపోకలు సాగించినట్లే, విజయనగర సార్వభౌముల దొరతనంలో తెలుగువారు ఎందరెందరో తమిళ నాడుకి తరలివెళ్ళి, అక్కడే స్థిర నివాసాలు ఏర్పరుచుకున్నారు. వారిలో పండితులూ, కవులూ, సేనా నాయకులు, గాయనీ గాయకులు, నట్టువ రాండ్రు ఉన్నారు. ప్రభువులు తెలుగువారు కావడం వల్ల, ఆ నాళ్ళలో తమిళులు కూడా తెలుగు భాషా సాహిత్యాలు అధ్యయనం చేశారు. అంత టిలో ఆగక కొందరు తెలుగులో చక్కని రచనలు వెలయించి, తెలుగు సాహిత్యంలో కూడా స్థానం సంపాదించు కున్నారు.

నాయక రాజుల కాలంలో మధుర తంజావూరాది ప్రాంతాలలో తెలుగు కవిత్వకు పెద్ద పందిళ్లు వెలిసినవి. మధుర రాజ్యంలో తెలుగే రాజభాష అనవచ్చు. ఎందుకంటే, మధుర నాయక రాజులకు సంబంధించిన 25 శాసనాలు తెలుగులో ఉన్నవి. తంజావూరు నేలిన మహారాష్ట్రీలు కూడా తెలుగు నేర్చుకున్నారు. తెలుగులో రచనలు చేశారు. పుదుక్కోట సంస్థానం వారి ధ్వజము మీద 'శ్రీ బృహదంతా సహాయం' అని తెలుగులో వ్రాయబడి వుండడం గమనించదగిన అంశం ఎట్టియాపుర సంస్థానంలో కూడా తెలుగు పండితులు ఉండేవారు. ఈ విషయాలను అలవోక గా పరిశీలించినా, అలనాటి తెలుగువారు తమిళనాడులో సాధించిన సాంస్కృతిక విజయం మహత్తరమైనదని తెలియవస్తుంది. కనుకనే తెలుగు వెలుగు తమిళుల సాంస్కృతిక జీవనం మీద కూడా కొంతవరకు పడింది. తమిళనాడులో తెలుగువారు సుమారు 35 లక్షల మంది ఉన్నట్టు తెలియవస్తున్నది.

ఈ సందర్భమున తమిళ నవయుగ ప్రవక్త అయిన మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతి 1917 వ సంవత్సరమున తెలుంగ మహానజై (ఆంధ్ర మహానభ) అన్న వ్యాసంలో పేర్కొన్న విషయాలు పరిశీలించ దగినవి.⁶

6. చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ, సుబ్రహ్మణ్య భారతి, 1965, పుటలు 67-69

“రాజనీతి శాస్త్రంలో తెలుగు వారికి గల ప్రావీణ్యం చాలా ప్రాచీనమైనది. పాటలీపుత్ర నగరంలో వర్తిల్లిన ఆంధ్ర రాజ్యమూ, తరువాతి కాలంలో తమిళనాడును పరిపాలించిన విజయనగర సామ్రాజ్యమూ పేర్కొనదగినవి. తెలుగువారు తమిళుల్ని పరిపాలించిన చిహ్నములు మన (తమిళ) భాషలోనూ నిఘంటువులలోనూ చెరగని ముద్రలుగా నిలిచిపోయినవి. మన సంగీతనాట్య శాస్త్రాలు కూడా నేటివరకూ తెలుగులోనే మునిగివున్నవి. మన గాయకులు పాడే కీర్తనలలో ప్రళయమైనవి తెలుగు కీర్తనలే. దేవదాసీలు నాట్యం చేసేటప్పుడు పాడబడే వర్ణములూ జావళీలూ మొదలైనవాటిలో కూడా రుచికరములైనవి తెలుగు భాషలోనివే. మన గ్రామాలలో నివసిస్తున్న తెలుగు రెడ్లు, నాయుళ్లు, తెలుగు బ్రాహ్మణ పురోహితులు, తెలుగు దేవదాసీలు (శ్రీకృష్ణ దేవ) రాయలవారి కాలంలో ఇక్కడికి వచ్చి స్థిరపడినవారే. మన వివాహాదుల్లో పాడే పాటూ, లాలీ మొదలైన వన్నీ కూడా తెలుగువారి సంప్రదాయానికి చెందినవే. మన భాషలో గమకం (సునిశిత పరిశీలన), సొగసు, ఎచ్చరిక, దొర, వాషిక, కొంచెం మొదలైన నూర్లకొలది తెలుగు మాటలు కలిసిపోయినవి. తెలుగువారి దొరతనంలో తమిళనాడులో అధర్మం అన్నది లేదు. తమిళులకు ఒక న్యాయమనీ, తెలుగువారికి మరొక న్యాయమనీ ఉండేది కాదు. తెలుగు జాతి రాజనీతి శాస్త్రంలో ఆరితేరిన జాతి.

కనుక ఈ చారిత్రక సాంస్కృతిక సంబంధములవల్ల తెలుగువారికి తమిళులకూ నడుమ ఉన్న అనుబంధం పటిష్ఠం కాగలిగిందని నిర్వివాదంగా చెప్పవచ్చు. కాగా, తెలుగు తమిళ సాహిత్యములు పరస్పర ప్రభావానికి లోనుకావడంలో వింతలేదు...”

తమిళముపై తెలుగు వెలుగు

తెలుగు తమిళములు సోదరభాషలు కావడంవల్ల కొన్ని మాటలు ఈ రెండు భాషలలోనూ ఇంచుమించు ఒకే రూపంలో కనిపించవచ్చు. కొన్ని మాటలు ఒక భాషలోనే వాడుకలో ఉండవచ్చు; ఇంకొక భాషలో అవి భ్రష్టములై ఉండవచ్చు. ఉదాహరణంగా, అంజు, నాయి మొదలైన మాటలు ప్రాచీనాంధ్ర కావ్యములలో చోటు చేసుకున్నవే కాని, వాడుక

894.813
RAD

Acc-No: 8654

తెలుగులో లు ప్తమై పోయినవి. కాని యివి నేటికీ తమిళంలో నిలిచివున్నవి. కనుక ఈ మాటలు తమిళం నుంచి తెలుగులోకి వచ్చినట్లుగా భావించడం సమంజసం కాదు. ఇవి ఈ రెండు భాషలకు ఉమ్మడి మాటలు. ఈ కోవకు చెందినవి కాక, తెలుగు నుంచి 483 మాటలు తమిళంలో ప్రవేశించినట్లుగా మదరాసు విశ్వవిద్యాలయం వారు ప్రకటించిన తమిళ నిఘంటువువల్ల వ్యక్తమవుతున్నది. కాని శ్రీ యస్. వి. సుబ్రహ్మణ్యన్ 450 తెలుగు మాటలే తమిళంలో ప్రవేశించినట్లు అభిప్రాయపడ్డారు.⁷ ఒక్క విషయం మాత్రం స్పష్టం. మరి యే యితర దాక్షిణాత్య భాషనుంచి కూడా ఇన్ని మాటలను తమిళం స్వీకరించకపోవడం గమనించదగిన అంశం.

నేటికీ తమిళులు తమ దై నందిన వ్యవహారంలో ఉపయోగించే కొన్ని తెలుగు మాటలను పరిశీలిద్దాము.

- కొంజం (కొంచెం)
- కొంజమా నంజమా (కొంచెమా నంచమా)
- కోమట్టి (కోమటి)
- కోసరం (కోసం)
- నయ్ నా (నాయన)
- సిన్న (చిన్న)
- ఉప్పసం (ఉబ్బసం)
- సోమారి (సోమరి)
- తప్పు తంటా (తప్పు)
- సమ్మందం (పెళ్ళి సంబంధం)

వ్యావహారిక తమిళంలో-ముఖ్యంగా మదరాసు, చెంగల్పట్టు, దక్షిణ, ఉత్తరార్కాడు జిల్లాల తమిళంలో- తెలుగు భాషా ప్రభావం మరింత స్పష్టంగా గోచరిస్తుంది. మదరాసు పరిసరాలలో కొందరు తమిళుల తెన్నుం చెడి (కొబ్బరి చెట్టు), వాళ చెడి (అరటి చెట్టు) అని వ్యవహరిస్తారు. చెడి అనగా మొక్క. చెట్టుని మరం అంటారు. చెడి, చెట్టు సరూపములుగా ఉండటం

7. Telugu Loans in Tamil, Sunitikumar Chatterji Jubilee Volume, 1955.

వల్ల తెలుగువారివలె చెన్ననగర ప్రాంతపు తమిళులు కొబ్బరి చెట్టు, అరటి చెట్టు అని వ్యవహరిస్తున్నారని భావించవచ్చు. కాని మధుర, తిరునల్వేలి మొదలైన ప్రాంతాలలో తెన్న మరం, వాళమరం అనడమే అలవాటు తెలుగువారు చెట్టూచేమ అన్నట్టుగా చెంగల్పట్టు జిల్లాలో కొన్ని చోట్ల చెడిచెట్టు అనడం వాడకలో ఉన్నట్లు తెలియవస్తున్నది.

తమిళ వైష్ణవులు సెయ్దక్కొండు (చేసికొను) అనడానికి బదులుగా సెంజిట్టు అంటారు. చేసికి ప్రతిరూపం సెంజి అనవచ్చు. కొన్ని తమిళ సమాసములలో కూడా తెలుగు మాటలు కానవస్తున్నవి, అట్లు దొడ్డి, ఎర్రంగాడు మొదలైన మిశ్ర సమాసాలు ఈ కోవకు చెందినవే. వీటిలో దొడ్డి, ఎర్ర అనేవి తెలుగు మాటలు.

వైష్ణవుల మతగ్రంథాలు చాలావరకు తమిళంలోనే ఉన్నా, తమిళం వారికి (ఆంధ్ర వైష్ణవులకు కూడా) మతభాష అయినప్పటికీ, వైష్ణవుల యింటి పేర్లలో తెలుగుదనం ఉట్టిపడుతూ వుంటుంది. మాడభూషి, చక్రపర్వల, నల్లాన్ చక్రపర్వల మొదలైనవి వైష్ణవుల యింటిపేర్లు. తమిళులకు ఇంటిపేర్లు లేవు. శ్రీమద్రామానుజాచార్యుల వారి యింటి పేరు ఆసూరి వారని ప్రసిద్ధి. ఆయన ముఖ్యశిష్యులలో ఒకరు వడుగనంబి, అనగా తెలుగునంబి అన్నమాట. నంబి అనేది పూజారులకు వాడబడే వృత్తి వాచకం.

తమిళ కావ్యాలలో తెలుగు మాటలకు తావొసగిన మహాకవులలో మొదటివాడు కవి చక్రవర్తి బిరుదాంకితుడైన కంబకవి అనవచ్చు. ఆయన 11వ శతాబ్దికి చెందినవాడు. కొందరు 12వ శతాబ్ది అంటారు. ఆ మహాకవి తన రామాయణంలో యుద్ధకాండలో తమ్మి, అక్కట అనే తెలుగు మాటలు ఉపయోగించాడు. తిరుప్పగళ్, విరవి విడుతూరు మొదలైన రచనలలో కూడా కొన్ని తెలుగు మాటలు కానవస్తున్నవి, కాని చాల, చెప్ప (మాట చెప్ప) వంటి మాటలు వాడుకతమిళంలో భ్రష్టములైనవి. కాని శ్రీలంకలోని తమిళులు మనవలె చాల, చెప్ప, చొల్ అని వ్యవహరిస్తున్నారు. అనగా, తమిళులు సకార లేక శకార యుక్తంగా పలికే మాటలను శ్రీలంక తమిళులు తెలుగువారివలె చకార యుక్తంగా పలుకతున్నారు.

కంబదు తన రామాయణంలో తెలుగు మాటలు వాడడమే కాక, తెలుగునేలను పైరుచచ్చల నెలపుగా తీర్చి దిద్దుతున్న గోదావరిని కూడా ప్రశంసించినాడు. ఉత్తమకవిత గౌతమీ ప్రవాహంవలె ఉండవలెనని పేర్కొన్నాడు. గోదావరి నడకలో ఉత్తమకవితా లక్షణములను దర్శించిన కంబకవి యీ పద్యమును పరికించండి:

'బునియిను క్కణియా యాన్ట పొడడన్తు పులత్తి ట్రాగి
అవియగత్తుత్తై కడాంగియైన్దిణైక్ నెతి యళావి
చ్చవియుట తైళిన్దు తణ్ణెన్దుకుక్కుముంతుకువిచ్చాన్తోర్
కవి యెన క్కిడన్దు గోదావరి యిన్దై పీరర్ కణ్ణార్.
(అరణ్య కాండం. శూర్పణఖ పటలం)

[భూదేవికి అలంకారము కై సేయునదీ,
శ్రేష్ఠమైన వస్తువులను పొలాలకు సమకూర్చునదీ,
వేడిని పోగొట్టగల రేవులు కలదీ
పలు ప్రాంతముల మీదుగా ప్రవహించునదీ, చల్లనిదీ,
పొంగే స్వభావంకలదీ,
పెద్దలుచెప్పిన కవితవలె భాసించునదీ
అయిన గోదావరి నదిని
పరాక్రమోపేతు లైన రామలక్ష్మణులు సందర్శించినారు.]

ఈ పద్యంలో అణి, పొరుళ్, తుత్తై, తిణై, ఒళుక్కుం అనే అయిదు మాటలు వాడబడినవి. ఇది నది పరంగానూ కవితృపరంగానూ ప్రయుక్తములు.

నదిపరం :

అణి : సౌందర్యం.

పొరుళ్ : సారవంతమైన నీరు (ప్రవాహవేగంలో-కొట్టుకువచ్చే వండుమట్టి మొదలైనవి).

తుత్తై : వివిధ ఘట్టములు (రేవులు).

తిణై : నది ప్రవహించే మార్గం.

ఒళుక్కుం: వంకర టింకర నడక,

కవిత్వపరం:

అణి : అలంకారం.

పొరుళ్ : ధ్వని, చక్కని భావం.

తుత్తై : భావ వ్యక్తీకరణ విధానం.

తిణై : (శృంగార వీర రసప్రధానమైన) ఇతివృత్తం.

ఒళుక్కం : శైలిసూధుర్యం.

‘కిడన్ద గోదావరి’ అని చెప్పడంవల్ల, పొంగుతున్న గోదావరిని కంబకవి కనులారా చూచినట్లు గ్రహించవచ్చు.

తమిళంలో యాప్పరుంగలక్కారికై అనే ప్రశస్తమైన ఛందోగ్రంథం ఒక్కటి ఉన్నది. ఇది క్రీస్తుశకం 11వ శతాబ్దిలోవెలుగులోకి వచ్చింది. దీన్ని అమృత సాగరుడనే ఒకతైనుడు రచించినాడు. గుణసాగరుడనే మరొకతైనుడు దీనికి యాప్పరుంగల విరుత్తి అనే చక్కని వ్యాఖ్యానం వెలయించినాడు.

యాప్పరుంగలం వెలుగులోకి రాక పూర్వమే తెలుగు కన్నడ భాషలలో వడుగుచ్చందం, ‘గుణకాంకియం’ అనే ఛందోగ్రంథాలు వెలువడినట్లు గుణసాగరుడు తన వ్యాఖ్యానంలో పేర్కొన్నాడు. వడుగుచ్చందం అనగా ఆంధ్రచ్చందం అని అర్థం. దీన్ని వాచియార్ అనే తైనుడు వ్రాశాడట! గుణసాగరుడీ తెలుగు కన్నడ ఛందోగ్రంథాలను ఉగాహరించడంవల్ల, యాప్పరుంగలమును వ్రాయడానికి పూర్వం ఈ రెండు గ్రంథములను అమృతసాగరుడు సంప్రదించి వుండవచ్చు. ఈ విషయాన్ని విద్వత్లోకమునకు తెలియజేసినవారు శ్రీ ము. రాఘవయ్యంగారు.

ఈసందర్భంలో శ్రీవేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి ‘నన్నయకుఁ బూర్వము ఛందస్సు’ అనే వ్యాసంలో వ్రాసిన కొన్ని వాక్యాలను ఉదాహరించడం అప్రస్తుతం కాదు. ‘వాంచియ’యను నాంధ్రచ్చందఃప్రణేత మనకు తెలియ రాకున్నాడు. ప్రాచీన లిపి రీతిని బరిశీలించినవారు వాంచియార్ అను పదము రేచియార్ గా మండదగు ననిరి. రేచియార్ అని యగునేని యా గ్రంథము రేచియ (రేచన) రచించిన కవిజనాశ్రయ మగున్లు,’

ఈ విషయంలో పర్యాప్తమైన పరిశీలన జరగవలసి వున్నది. తమిళ ప్రాత ప్రతులలో అవరంజియార్ అనే పేరు కానవస్తున్నదట.

తమిళ శైవ సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన గ్రంథాలలో బసవ పురాణం ఒకటి. తమిళ బసవపురాణానికి మాతృక పాల్కురికి సోమనాథుని బసవ పురాణం. కన్నడ బసవ పురాణమునకు కూడా ఇదే మాతృక. ఇతర భాషలలోకి అనువాదితమైన తొలి తెలుగు కృతి బసవ పురాణమే.

తమిళ బసవ పురాణం క్రీస్తుశకం 14వ శతాబ్దిలో వెలువడినట్లు భావించవచ్చు. ఇది పద్యకృతి. కవిని గురించిన వివరాలు తెలియరాలేదు. 1981లో ఇది సేలం పట్టణ వాస్తవ్యులైన శ్రీ నాగిశెట్టి వెలయించిన విపుల వ్యాఖ్యతో ప్రకటించబడింది, ఈ కృతిని ప్రశంసిస్తూ పలువురు పండితులు తమ అభిప్రాయములు ప్రకటించినారు.

కన్నడ బసవ పురాణమును కూడా అనుసరించడంవల్ల, తమిళ బసవ పురాణమునకూ తెలుగు బసవ పురాణమునకూ కథాకథనంలో కొంత భేదం కానవస్తున్నది, తెలుగులో లేని కొన్ని కథలు కన్నడంలో ఉండడమే యిందుకు కారణం. అయినప్పటికి శైవ సాహిత్యంలో పాల్కురికి సోమనాథునిది ఆచార్యపీఠం !

తాను కన్నడ బసవ పురాణమునుకూడా అనుసరించినా, తమిళ బసవపురాణ కర్త సోమనాథుని ప్రశంసించిన తీరు ప్రశంసార్థం .

‘పుంగవర్ వసవదేవర్ పుగళిసై విరిత్తు మణ్ణోర్
పంకమదగల మున్నమ్ పగర్ స్థ పాలక్కురిక్కి
తంగు సోమేశన్ తుయ్య తాజ్జలర్ వణంగవద్ద
వింగిత విప్పిటవై యిణ్ణెంచి నిన్జేత్తల్ చెయ్ వాం.

(బసవ దేవుని కీర్తిని వ్యాప్త మొనర్చి,
పుడమి నుద్దరింప కారణ జన్ముడై
ప్రభవించిన పాల్కురికి సోమనాథుని
పాద కమలములను సేవించే భాగ్యం
పొందిన నా మానవ జన్మం ధన్యం)

తెలుగులోని కథలు తమిళంలో పురాణములుగా మారినవి. తెలుంగ్ చోమైయర్ పురాణం (తెలుగు జొమ్మయ్య కథ), మడివాలు మాచయ్యర్ పురాణం (మడివాలు మాచయ్య కథ), కళ్లర్ కరుళియ పురాణం (వంగ కాయలు లింగమ్మలైన కథ), వణిక మల్లెయర్ పురాణం (బల్లెళు మల్లయ్య కథ)-ఈ విధంగా తమిళబసవ పురాణంలోని కథలకు పేర్లు పెట్టడం జరిగింది. ఇంతకూ కవి పేరు తెలియరాకపోవడం దురదృష్టం.

రామరాజ భూషణుని రమణీయకృతి అయిన వసుచరిత్రకు తమిళంలో చక్కని అనువాదం ఒకటి వెలసింది. ఇది 16వ శతాబ్ది చివరి భాగంలో గాని 17వ శతాబ్ది మొదటి భాగంలోగాని వెలుగులోకి వచ్చివుండవచ్చు. అరవీటి శాఖకు చెందిన విజయనగరాధీశ్వరుల వంశీయుడూ, తిరుచ్చిరావల్లి జిల్లాలోని మడువై పాలకుడూ అయిన తిమ్మభూపతి ప్రేరణచే తొండై మాన్దురై అంబలత్తాడుం అయ్యన్ అనే కవి వసు చరిత్రను తమిళంలోకి అనువాదం చేశాడు. భాషా పోషకుడైన తిమ్మభూపతి ఆదిపరువత్తాసి పరువం అనే మరొక తమిళ కృతిని కూడా అంకితం పొందాడు.

అంబలత్తాడుం అయ్యన్ శివభక్తుడు. ఆయన తెలుగులో అంత వండితుడు కాడు. బాలయ్య దేవుడు నమళ్ళివాయ దేవుడు అనే ఇద్దరు మిత్రుల సహాయంతో ఆయన వసుచరిత్రను తమిళం చేశాడు. రామరాజ భూషణుని రమణీయమైన శ్లేషను అనువదించడం సులభమైనపనికాదు. కాని తమిళ కవి మూలంలోని సొగసును తమిళ పాఠకులకు తెలియజేయడానికి ప్రయత్నించి చాలావరకు కృతకృత్యుడు కాగలిగినట్లు చెప్పవచ్చు. మదరాసు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారం వారు తమిళ వసు చరిత్రను 1952 లో ప్రచురించారు. తత్సంపాదకులైన శ్రీ తి. చంద్రశేఖరన్ తమ మున్నుడిలో ఈ పద్యకృతి విశిష్టతను ఇలా వివరించారు. 'తమిళంలో కమనీయములైన కల్పనలతో విలసిల్లే కంబరామాయణం, నిల్లి భారతం, నైషధం మొదలైన కావ్యాలకు తరువాతిదిగా ఈ కావ్యమును ఉదాహరించవచ్చు.' తమిళ సాహితీ జగత్తులో కంబరామాయణాదులకు ప్రచుర ప్రచారం ఉన్నది.

రామరాజ భూషణుని ప్రసిద్ధమైన యాకింది పద్యం తమిళ పరివర్తనంలో ఎలా వినిపిస్తున్నదో పరిశీలించండి.

ఒక చాయ ననపాయ పికగేయ సముదాయ

మొక సీమ నానా మయూరనినద

మొక వంక నకలంక మకరాంక హయపాప.

లోక క్రేవ వనచేప యుపతిగీత

మొక చెంత సురకాంతల కరాంతతనాద

మొక దారి నవశారికోదితంబు

లోకయోర బటుచారణ కుమారఫణితంబు

మొక దండ నలి మండలి కలగాన

మొక్క మొగి మోయి, గడళి గృహోపవన్న

కిన్నరీ బృంద బృంద సంగీతరీతి

నమరు నతివేల కోలాహలముల కలిమి

నధిప ! యీయద్రి కోలాహలఖ్య మొక్కొ.

కుయిలొలి యెరుపా, లళియొలి యెరుపాల్,

కొడు మదన్ పరియొలి యెరుపాల్.

మయిలొలి యెరుపాల్, గరుడ గన్దిరువల్

మదుర నల్యాళొలి యెరుపాల్,

పయిలర మగళిర్ పాట్టొలి యెరుపాల్,

పలపడ ముళంగు సెయర్కో

వియలుడై కోలాగల మెనుం పెరుంపే

రిక్కై తన శివ్వరై తనక్కే.

తమిళ కవులను ఆకర్షించిన మరికొన్ని తెలుగు రచనలు: వెలగపూడి కృష్ణయమాత్యుడు వ్రాసిన భానుమద్విజయం తమిళం చేయబడిందని సి. పి. బ్రౌన్ అభిప్రాయం. 1600 | పాంతమున నివసించిన పరమానందయతి రచించిన వేదాంత వార్తికమనే తాత్త్విక రచనను సదాశివయోగి తమిళం చేశారు. పుష్పగిరి తిమ్మన రచించిన భాగవత సారము అను గ్రంథముకూడ తమిళ భాషలోనికి అనువదించబడెను.

ఎట్టయపుర సంస్థానాధిపతులునూ హూణాంధ్ర ద్రవిడ భాషా విశారదులూ ఆయన జగదీశ్వర రామకుమార ఎట్టప్ప మహారాజుగారి ప్రోత్సాహంతో సంగీత సాహిత్య మర్మజ్ఞులైన సుబ్బరామదీక్షితులు కవిశ్రయంవారి మహాభారతమును తమిళం చేశారు. ఆయన తన సంగీత

సంప్రదాయ ప్రదర్శినిలో ఇలా పేర్కొన్నారు 'ఎట్టప్ప మహారాజు శ్రీమహాభారత మందు బద్ధస్పృహలు. కవిత్వయము వారిచే తెనిగింపబడిన శ్రీ ఆంధ్ర మహాభారతము నీ మహారాజు అనుమతి వలన నాచే ద్రవిడికరింప బడి యచ్చొత్తింప బడినది'.

ఏనుగుల వీరాస్వామయ్యగారి కాశీయాత్ర తమిళం చేయబడింది, అనువాదకులు శ్రీ కోమలీశ్వరన్ పేటై శ్రీనివాసపిత్త. ఆ నాళ్లలో ఈ యాత్రాగ్రంథం చాలాప్రచారంలో ఉండేసేందుకు ఈ విషయం నిదర్శనం.

తెలుగు శతకాలు కూడా తమిళనాడులో బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నవి. ముఖ్యంగా సుమతి, వేమన శతకాలు బాగా వ్యాప్తిలో ఉన్నవి. నేటికీ పౌరాణికులు పోతనామాత్యుని మహాభాగవతం నుంచి (రుక్మిణీ కల్యాణం, గజేంద్ర మోక్షం) పద్యాలు ఉదాహరిస్తూ వుంటారు.

వేమన పద్యాలను సీతారామ ప్రసాద్ (1892), పురులై నారాయణ దాసర్ (1908) ప్రభృతులు తమిళం చేశారు. తెలుగు పద్యాలను తమిళ లిపిలో వ్రాసి, నాటికీ అద్భుతాత్పర్యాలు కూడా ఇచ్చారు. నారాయణ దాసర్ అనువాదం పేర్కొన దగినదే అయినప్పటికీ, వేమనపద్యాలకు ప్రశస్తమైన పద్యానువాదం వెలువడ వలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది.

సుమతి శతకమునకు 1904లో తమిళంలో అనువాదం వెలిసింది. అనువాదకులు శ్రీ ఎళుమూర్ సమరపురి ముదలియార్. తమిళలిపిలో తొలుత తెలుగుపద్యం ఇచ్చి, తర్వాత తమిళవచనంలో అనువాదం ఇవ్వ బడింది. టీకా తాత్పర్యాలు కూడా ఇవ్వబడినవి.

తమిళ సుమతిశతకంలో ఉదాహృతము లైన కొన్ని పాఠాంతరములు పరిశీలించ దగినవి. ఉదాహరణానికి ఈ పద్యం పరికించండి.

ఉదకము ద్రావెడు హయమును
మదమున నుప్పొంగుచుండు మత్తేభంబున్
మొదవుడ నున్న వృషభము
జదివిన యానీచుఁ జేర జనకుర సుమతీ.

చదువని యా నీచుకడకు - అని పాఠాంతరం చూపబడింది.

ప్రస్తుతం ప్రచారంలో ఉన్న పాఠాలు 'చదువని యా నీచుకడకు', 'చదువని యా నీచుజేర' అనేవి. తమిళ సుమతి శతకం 'చదివిన యానీచు జేర' అన్న పాఠాన్ని గ్రహించింది. చదువుకున్నా అల్పబుద్ధికల నీచుని చేరవలదని ఆర్థం చెప్పబడింది. కనుక చదువని యా నీచుకడకు అనే పాఠం కంటే, చదివిన యా నీచుజేర అనే పాఠం సాఖిప్రాయంగా ఉన్నదని నా అభిప్రాయం. కాని బ్రౌన్ సంపాదించిన సుమతి శతకం ప్రతిలో 'చదివిన యా శూద్రు కడకు' అని ఉన్నది. బహుశః ఈ పాఠాన్ని తరువాతి కాలంలో మార్చివుంటారు.

తమిళ నవయుగ ప్రవక్త అయిన సుబ్రహ్మణ్యభారతి 'చంద్రికైయిన్ కదై' అనే అసంపూర్ణ సాంఘిక నవలలో కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు దంపతులకు పెద్దపీట వేశాడు. కందుకూరివారు ఈ నవలలో ఒక ముఖ్యమైన పాత్ర. ఒక వ్యాసంలో శ్రీ కొండా వెంకటప్పయ్యను భారతి ప్రశంసించాడు. మరొక వ్యాసంలో పోతన, త్యాగరాజులను సభక్తికంగా సంస్మరించాడు. భారత దేశంలో అనే మధుర గీతికలో తెలుగు భాషా మధుర్యమును ఇలా తెలియ జేశాడు.

'సిందు నదియిన్ మిళై నిల వినివే
చేర నన్నాట్టిశం పెణ్ గళుడనే
సుందర తెలుంగునిల్ పాట్టికైత్తు
త్తోణిగళోట్టి విళైయాడి వరువోం'
(విరియ గాచిన వెన్నెల రాత్రిలో
చేర దేశపు చెలులు చెంతనుండగా
సుందరాంధ్ర పదమ్ము పాడుతూ
సింధు నదిని పడవ నడుపుదాం.)

భారతివంటి తమిళ జాతీయ కవి తెలుగు భాషనూ తెలుగు మహా పురుషులనూ కొనియాడిన తీరుని కనుక చూస్తే, ఆ మహాకవికి తెలుగు భాషాసాహిత్యాల యందు ఎంత ఆదరభావం ఉండేదో వ్యక్తమవుతుంది.

ఇక దక్షిణ దేశంలోని వాగ్గేయకారులవై తెలుగు భాషా ప్రభావం ఇంతాంతా అని చెప్పలేము. శ్యామశాస్త్రి, పట్నం సుబ్రహ్మణ్య అయ్యరు,

తిరువత్తురు త్యాగరాజయ్యరు ప్రభృతులు తమిళులే అయినా తెలుగులో చవీచక్కనాగల కీర్తనలు వెలయించారు. త్యాగరాజ కృతులకు చక్కని తమిళవ్యాఖ్య రచించి, తమిళనాడులో చాటి ప్రచారానికి బహుధా తోడ్పడిన శ్రీ రామనాథపురం శ్రీనివాసయ్యంగారి సేవను సంగీతాభిమానులు విస్మరించలేరు. ఈ మధ్య శ్రీ టి. యస్. పార్థసారథి త్యాగరాజ కీర్తనలకు చక్కని తమిళంలో అనువాదం వెలయించారు. ఆయనే త్యాగరాజు ప్రవ్లాద చరిత్రను కూడా తమిళం చేశారు.

ఆధునికాంధ్ర వాఙ్మయంలోని ఉత్తమ కథానికలను తమిళం చేస్తున్న శ్రీమతి యస్. కె. సీతాదేవిని గురించి రెండు మాటలు చెప్పడం అవసరం. కళాపూర్ణోదయ కథను 'రత్నమాల' అన్న పేరుతోనూ, మనుచరిత్రకథను 'విషత్తిల్ అముదం' అనీ తమిళులకు వీరు పరిచయం చేశారు. శ్రీయుతులు చింతా దీక్షితులు, మనిమాణిక్యం నరసింహారావు మొదలైన రచయితల కథలను తమిళం చేసి ప్రకటించారు. డా. పి. వి. రాజమన్నారు వ్రాసిన 'నాగుపాము', శ్రీ కొడవటిగంటి కుటుంబరావు 'కుదిరిన సంబంధం', శ్రీమతి భానుమతి రామకృష్ణ 'ఆత్మగారి కథలు' మొదలైనవికూడా తమిళం చేయబడినవి. శ్రీ రుద్రాచలసీదాస్ 'అడుత్త వీడు' అనే కథానకలనం ప్రకటించారు. ఇందులో శ్రీయుతులు విశ్వనాథ, ముప్పాళ, చల్లా మొదలైన 11మంది రచయితల కథలు ఉన్నవి.

శ్రీ విశ్వనాథ వారి "వేయి పడగలు" లోని కథను ఆయిరంతలై నాగం అనే పేరున తమిళులకు సేను పరిచయం చేశాను. శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథ శాస్త్రి అల్పజీవిని, శ్రీ పి.వి. సుబ్రహ్మణ్యం తమిళం చేశారు. శ్రీ ము. జగన్నాథరాజు గురుజాడ వారి కన్యాశుల్కమును తమిళంలో నాటకంగానే అనువదించారు. ఇంకా శ్రీయుతులు కొత్త భావయ్య చౌదరి కమ్మవారి చరిత్రము, పాలగుమ్మి పద్మరాజు, శ్రీశ్రీ ప్రభృతుల రచనలు కొన్ని తమిళంలోకి పరివర్తితము లైనవి.

వ్యక్తులే కాక. కొన్ని సాహిత్య సంస్థలు కూడా తెలుగు రచనలు కొన్నింటిని తమిళం చేయించి ప్రకటించినవి. కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ ఆధ్వర్యంలో శ్రీ అడివి భాషిరాజుగారి నారాయణరావు(అను శ్రీమతి య్యం,

యన్. కమల) 16' కథకుల కథానికలు మొదలైనవి తమిళం చేయబడినవి. నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్ వారు శ్రీమతి ముప్పాళ రంగనాయకమ్మ పేకమేడలు (అను. శ్రీ పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యన్), కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు స్వీయ చరిత్ర మొదలైన వాటిని తమిళం చేయించారు. అలాగే దక్షిణ భాషా పుస్తక సంస్థ తెలుగు రచయితల ప్రసిద్ధ కథానికలనూ, అల్లరి గోపి అద్భుత యాత్ర, విజ్ఞాన లోకం మొదలైన పుస్తకాలను తమిళంలోకి పరివర్తించ జేశారు. ఈ వివిధ అనువాదముల వల్ల తెలుగువారూ తమిళులు సాహిత్య రంగంలో మరింత సన్నిహితు లవుతారని చెప్పవచ్చు. కాని జెంగాలీ హిందీ మొదలైన భాషలనుంచి వస్తున్న అనువాదములతో పోల్చి చూస్తే తెలుగు నుంచి తమిళంలోకి అనువాద మయిన పుస్తకాల సంఖ్య అత్యల్ప మనక తప్పదు. ఇది శోచనీయం! భాషాధ్యయనంతో పాటు తులనాత్మక సాహిత్య పరిశీలనానికి కూడా ప్రాధాన్యం లభించినప్పుడు ఈ పరిస్థితిలో మార్పు ఏర్పడుతుందని నా నమ్మకం.

ఈ సందర్భమున, తమ మౌలిక రచనల ద్వారా తమిళ సాహిత్య మును సుసంపన్నం చేసిన తెలుగువారిని గురించి తెలుసుకోవడం సమంజసం. ఈ కోవకు చెందిన రచయితలలో ఆద్యుడు అణ్ణామలై రెడ్డియార్.

తిరునెల్వేలి జిల్లాలోని చెన్నిమళం అనే గ్రామంలో 1861లో అణ్ణామలై రెడ్డి జన్మించారు. తమిళ సాహిత్యంలోనే కాక సంగీతంలోనూ డిట్ట అనిపించుకున్నాడు. ఆయన వెలయించిన 'కావడిచ్చిందు' పాటలు సహృదయులకు రసగుళికలు. ఇవి కాక మరికొన్ని రచనలు కూడా చేసి తమిళ సాహిత్యానికి సేవ చేశాడు. ఆయన తన 29వ యేటనే కాలధర్మం చెందడం దురదృష్టం. సుప్రసిద్ధ కవి, పత్రికా సంపాదకుడూ అయిన శ్రీ త్రిలోక సీతారాం, ప్రసిద్ధ పండితుడూ రచయితా అయిన శ్రీ వి. వెంకట రాజులు రెడ్డియార్, ప్రముఖ నవలాకర్త శ్రీ పి.టి. సుందరరాజన్ (చిట్టి), ప్రముఖ కవి శ్రీ న. పిచ్చయ్యారెడ్డి, ప్రసిద్ధ రచయిత శ్రీ యస్. వి. యస్., కవి అనువాదకుడూ అయిన శ్రీ ము. జగన్నాథ రాజా, పత్రికా సంపాదకుడూ కవి అయిన శ్రీ అ.వె.ర. కృష్ణస్వామి రెడ్డియార్, ప్రసిద్ధ రచయిత

యం.యస్. కళ్యాణ సుందరం ప్రభృతులు తమ రచనల ద్వారా తమిళ సాహిత్యానికి సేవ చేశారు; చేస్తున్నారు.

తెలుగుపై తమిళభాషా ప్రభావం

తెలుగు నుంచి తమిళం కొన్నిమాటలు గ్రహించినట్లుగానే, తమిళం నుంచి తెలుగు కూడా కొన్నిమాటలు గ్రహించింది. ఇందుకు ప్రబలసాక్ష్యం మన కావ్యాల్లో. రేఖామాత్రంగా పరిశీలిద్దాము.

పాల్కురికి సోమనాథుడు తన కృతులలో తిరుసీరు (విభూతి). తిరుపాటు (స్తోత్రము) వంటి తమిళ శబ్దములు ప్రయోగించడమే కాక వృషభాధిప శతకంలో, తమిళంలో పద్యం ఒకటి వెలయించాడు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలు, ధూర్జటి, తిరువేంగళనాథుడు ప్రభృతులు ఎన్నో తమిళ శబ్దాలు ప్రయోగించారు. నాయక రాజుల కాలంలో తెలుగులోకి వచ్చిన యక్షగానములలో తమిళ శబ్దాలతో పాటు తమిళవాక్యాలు కూడా చోటు చేసుకున్నవి.⁸ ఇక దక్షిణాది తెలుగు లేక మరాఠీ తెలుగులో, వాక్య నిర్మాణంలో సైతం, తమిళ భాషా ప్రభావం స్పష్టంగా కానవస్తుంది. 'నేను విన్నాను' అనడానికి బదులుగా మరాఠీ తెలుగునారు 'నేను వినబడ్డాను' అనడం పరిపాటి. ఈ 'వినబడ్డాను' తమిళ పదబంధం 'కేల్విప్పచ్చేన్' కి తెలుగుసేత. వాన్ కేల్విప్పచ్చేన్ అనడం తమిళ సంప్రదాయం.

ఇక వైష్ణవుల పరిభాషను గురించి చెప్పనవసరం లేదు. శ్రీకి సమా శార్దూక మైన తిరుకబ్బం తమిళులకు పరమ పవిత్రమయింది. తిరు తమిళశబ్దం. తిరువడి, తిరుమాళిగ, తిరుమన్ను, తిరువుళ్లం, తిరువిళకు, తిరుమంజనం మొదలైనవి వైష్ణవుల దైనందిన వ్యవహారంలోనే కాక మన కావ్యాలలోనూ చోటు చేసుకున్నవి. శ్రీ దాసు శ్రీరాములుగారు పేర్కొన్నట్లు వైష్ణవ పరిభాష 'తిరు' చుట్టూ. పరిశ్రమిస్తూ వుంటుంది. ఆయన చెప్పిన యీ కింది పద్యం పరిశీలించదగింది.⁹

3. C. Radhakrishna Sarma, Tamil Element in Telugu Literature (1964 - Unpublished Thesis)

4. తెలుగునాడు, 1899.

'తిరునుణి తిరుమార్గ తిరునాళ్ళు తిరుమంత్ర
 తిరుమాళిగయు తిరుక్కరియ మధులు
 తిరువీధి, తిరుగలు తిరునామములు తిరు
 వారాధనము తిరువాయిమొడియు
 తిరువధ్యయనమును తిరుమంగయాళ్వారు
 తిరువెళికయు మఱి తిరువడిఘళు
 తిరుపతి తిరుమల తిరువీసములు తిరు
 పణ్డేరములు తిరుప్పావు మఱియు
 తిరువళిక్కేణి తిరువటూర్ తిరువనంత
 పురము తిరువళ్ళూరును తిరుతులసియు
 తిరు తిరు తిరుత్తిరుత్తిరు తిరు తిరు తిరుఁ
 దిరుగు వైష్ణవ పరిభాష తెఱపు మరుగు'

మహాకవి ధూర్జటి తన శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యంలో పొత్తామర
 (బంగారు తామర), అలవాయి, తిరు కాళహస్తి మొదలైన తమిళ శబ్దము
 లనే కాక తమిళుల నమ్మకములను కూడా ఉదాహరించడం గమనించదగిన
 అంశం, ఈ పద్యం చూడండి:

'ఉణ్ణాముల జగదంబిక
 సణ్ణామల విశ్వనాథు నారాధించెన్
 మణ్ణాసయు పొన్నాసయు
 పెణ్ణాసయు లేనివారి పెన్నిధు లగుటన్.'

తిరువణ్ణామలైలో వేంచేసిన అమ్మవారి పేరు అపీతకుచాంబ. ఈ
 మాటను వాడక, అందుకు సమానార్థక మైన 'ఉణ్ణాములై'ని కవి యిక్కడ
 ఉపయోగించాడు, త్రాగనిస్తనములు గలది - అని దీనికి అర్థం. 'ములై'
 ముల గా ప్రయుక్తమయింది. తమిళుల దృష్టిలో మణ్ణాస, పొన్నాస,
 పెణ్ణాస అనేవి ఈషణత్రయం. నేల, పసిడి, పడతి - వీటిమీద జళలు
 పెంచుకోవడం వాంఛనీయం కాదని తమిళ భక్తకవులు ఉద్బోధించారు.
 కాని మన దృష్టిలో చారేషణ, ధనేషణ, పుత్రేషణ అనేవి ఈషణత్రయం.
 కనుక ఇక్కడ ధూర్జటి తమిళుల నమ్మకమును వ్యక్తం చేశాడనడం నిస్సం
 దేహం.

తమిళ భాషాభిజ్ఞులైన ప్రాచీనాంధ్ర మహా కవులలో తాళ్లపాక తిరువేంగళనాథుడు ముఖ్యంగా పేర్కొనదగినవాడు. ఆయన వెలయించిన పరమయోగి విలాస కావ్యంమీద తమిళ భాషా ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. ఈ ఉద్గ్రంథ రచనకు వేంగళనాథుని ఏడుకొండలవాడు ప్రోత్సహించినట్లు గ్రంథాదిని ఉదాహృతము లైన

‘పనుపడ ద్రవిడ ప్రబంధంబు చూచి
తెనుగున రచియింపు ద్విపద రూపమున’

అనే పంక్తులవల్ల విదిత మవుతుంది. ద్రావిడ వేద మని ప్రసిద్ధికెక్కిన నాలాయిర దివ్యప్రబంధం అనుసరించి రచన సాగించినా, వేంగళనాథుడు ప్రతిభావంతుడు కావడం మూలాన ఆయన రచన వీమల విందుగా, సహృదయ రంజకంగా ప్రతిభాసించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.

పన్నిద్దరాళ్వారులలో ప్రముఖుడైన పొయ్గై ఆళ్వార్ చెప్పిన యీ కింది పాశురం చాలా ప్రసిద్ధ మయింది.

‘వైయం తళియా వార్కడలే నెయ్యోగ
వెయ్య కడిరోన్ విళక్కాగ చెయ్య
చుడర్ ఆళియాన్ అడిక్కే చూట్టినేన్ చోల్ మాలై
ఇడర్ ఆళి నిన్గుకవే యెన్టు.’

దీనిని తిరువేంగళ నాథుడు తెలుగుచేసిన తీరు హృద్యంగా ఉన్నది.

“ధరణి పంతియ సముద్రంబులు నేయి
యరుణు దీపము జేసి యరుణాంకు తతుల
గారాబు చక్రంబు కై బూన్చినట్టి
నీరజాతున కిచ్చి నీరాజనంబు.”

భక్తాంఘ్రిరేణువైన విప్రనారాయణుడు చెప్పిన తిరుప్పల్లియెళుచ్చి (ప్రాబోధకీ స్తుతి) ఒక రసవద్రచన. ఈ స్తుతిలోని ప్రతి పాశురమూ “రంగనాథా! మేల్కొనుము, మమ్మనుగ్రహింపుము” అనే అర్థమిచ్చే ‘అరంగత్తమ్మా పల్లి ఎళుందరుళాయే’ అనే మకుటంతో అంత మవుతుంది. ఈ మకుటాన్ని “పాలించి కరుణ చొప్పడ యోగనిద్ర జాలించి శ్రీ రంగళాయి

మేల్కొనవె" అని మనోహరంగా తెనిగించాడు తిరువేంగళనాథుడు. మూలంలోని కొన్ని భాగాలను విడిచి పెట్టినా, ఆయన అనువాదం పఠన యోగ్యంగా మనోహరంగా సాగింది. ఆయన యథానువాదం చెయ్యక పోవడం మన దురదృష్టం. ఈ తెలుగు సేతను పరికించండి:

“మ లముల వికసించు మొల్ల క్రొన్ననల
వలపుల తూర్పు వీవలు వెచ్చరింప
మంచు గుబ్బులల వేమరును గేలించు
నించు రెక్కల మించు నెనగ జాడించి
నెత్తావి యిండ్లలో నిడు రించు చున్న
మత్తహంసలు నంచమగలు మేల్కొనిరి
పాలించి కరుణ జొప్పడ యోగనిద్ర
జాలించి శ్రీరంగశాయి మేల్కొనవె...”

శ్రీకృష్ణ దేవరాయలవారు కూడా తమిళ భాషాభిజ్ఞుడే. పొరువీ శంగాయి, పెద్దిరువడి మొదలైన తమిళ శబ్దాలు ఆయన ఆముక్తమాల్యదా కావ్యంలో కనిపిస్తున్నవి. ఆ కవిరాజు తెంగలై సంప్రదాయమునకు చెందిన వాడుగా కనిపిస్తున్నాడు. అందువల్లనే కాబోలు ద్రవిడ ప్రబంధ ప్రళంస చాలా చోట్ల కనిపిస్తున్నది. తమిళ స్త్రీలను ఆయన “దివ్య ప్రబంధయుగా స్యుల్” అని పేర్కొన్నాడు. ఆండాళ్, విష్ణు చిత్తుర (పెరియాళ్వారు) కథలే కాక విప్ర నారాయణుని కథ కూడ తెలుగు కవులను బహుధా ఆకర్షించింది. అలాగే, ఆండాళ్ సంతరించిన తిరుప్పావై కూడా తెలుగు కవుల ప్రశంసకు పాత్ర మయింది.

విప్రనారాయణుని కథవలె, శివభక్తులుగా ప్రసిద్ధి చెందిన నాయనార్లు కథలు కూడా తెలుగు కవులకు ప్రీతి పాత్రము లైనవి. బసవన్న కథను ప్రధానంగా చెప్పనలచుకన్న పాల్కురికి సోమనాథుడు తమిళ నాడుకి చెందిన శివ భక్తుల కథలను కూడా బసవ పురాణంలో అభివర్ణించి తన హృదయ వైశాల్యమును ప్రకటించుకున్నాడు. పండితారాధ్య చరిత్రలో కూడా నాయనార్లు కథలు చోటు చేసుకున్నవి. కాని ఆ మహాకవి, నాయనార్లు కథలను మనోజ్ఞంగా వివరించే తమిళ పెరియ పురాణ-

మును పూర్తిగా అనుసరించ లేదు. పాల్కురికి కథా కథనమునకూ పెరియ పురాణంలోని కథాకథనమునకూ కొన్నిచోట్ల భేదం కొట్టవచ్చి నట్లు కనిపిస్తున్నది. సుందరమూర్తి నాయనారు రచించిన తిరుత్తొండత్తొ గైలో అరువది ముగ్గురు నాయన్నార్లుల పేర్లు కానవస్తున్నవి. సోమ నాథుడి పేర్లన్నిటినీ యథాతథంగా ఉదాహరించకపోయి నప్పటికీ. సుందర మూర్తి నాయనారు చెప్పిన తిరుని మాత్రం అనుసరించాడు. ప్రతి నాయ న్నారు పేరు చివర “భృత్యుడను” అనే అర్థం వచ్చే “అడియేన్” అనే మాట తమిళ మూలంలో కనిపిస్తు.ది. సోమనాథుడు కూడా అలాగే ప్రతి భక్తుని పేరు చివరా ‘బంటు’ ‘భృత్యుడ’ ‘బంటు బంటు.’ ‘దాసాను దాసి’ అని చెప్పడం గమనించదగిన విషయం ఈ పంక్తులను పరిశీలించండి.

“తిలైవాళ్ అన్దనర్ తమ్ అడియార్కు మడియేన్
తిరునీల కంటత్తు క్కుయవనార్కుడియేన్
ఇలైయే యన్నాద ఇయర్పగై క్కు మడియేన్
ఇలై యన్నాన్ కుడిమారన్ అడియార్కుమడియేన్...”

“ధర రాజ్య మొల్లక తిరుముడి దాల్చి
పరము నమ్మిన తిరుపాలుని బంటు
దిరునావక వురిశు కరుణఁ బ్రాచేశు
నిరవెరిగి కొల్చిన తిరుకుర్చి బంటు
ధర రోహిణియుఁ దాను హర కృపఁజనిన
తిరువూరి తిరుమూల దేవుని బంటు
చన్న పురాతన సానుల బంటు
నున్న నూతన భక్తి యూధంబు బంటు
నిటమీద శివుఁ గొల్చి యీప్సితార్థములు
పటుతరంబుగ గాంచు భక్తుల బంటు.....”

పాల్కురికి సోమనాథుని అనుసరించి మహాకవి శ్రీనాథుడు చిరు తొండ నంబి కథను హరవిలాసంలో మధుర మోహనంగా అభివర్ణించాడు. తరువాత కాలంలో చాలామంది కవులు సిరియాళుని కథను అభివర్ణించారు. అలాగే, సుందర మూర్తి నాయనారు (ఒడయనంబి) కథకు కూడా పలు పురు కావ్యరూపం ఇచ్చారు

నాయనార్లు కథలకు తెలుగునాడులో ప్రచుర ప్రచారం లభించిందని చెప్పడానికి నిదర్శనంగా శివదేవ ధీమణి శతకంలోని యీ కింది పద్యముకు పేర్కొనవచ్చు.

‘అరయగఁ బిన్ననాడః సిరియాళుడనై యెలబ్రాయమందు నుం
దరుఁ డను నంబినై, పదను దప్పిన గుండయగారి చంద్రమై
ధరఁ జరియింపఁ గల్గినఁ దథాస్తుః పృథా పరిపాకమైన దు
ష్కర జననం బిదేమిటికి. కాలువనే? శివదేవధీమణి!’

బాల్యంలో సిరియాళునివలె, యౌవనంలో సుందరమూర్తివలె, వార్ధక్యంలో గుండయ్య (తిరునీలకంఠ నాయనారు) వలె జీవించగలిగితే అది మంచిదనీ, అలా జరగని నాడు ఈ జన్మవ్యర్థ మనీ కవి చెప్పడం గమనించదగింది.

అ న్న వా ద ము లు

ప్రాచీన కవులు యథానువాదములు వెలయించక పోయిరప్పటికీ, ఆధునికులు కొన్ని తమిళ కావ్యములు, నవలలు మొదలైనవాటిని తెలుగు చేశారు.

తమిళవేద మని నాడూ నేడూ వినుతి కెక్కిన విరుక్కుటకుకి తెలుగు లో ఎన్నో అనువాదాలు వెలిసినవి, వాటిలో మొదటిది శ్రీ కనుపర్తి వేంకటరామ విద్యానందనాథులు చేసినది, 1892లో ముద్రిత మైన యీ తెలుగు సేత పేరు త్రివర్గప్రదీపిక. అతర్వాత శ్రీయుతులు చొక్కం నరసింహులు నాయుడు, గరిమెళ్ల సత్యనారాయణ, నాగపూడి కుప్పస్వామయ్య, పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి, చల్లాలమ్మినారాయణశాస్త్రి, శొంఠి శ్రీపతిశాస్త్రి ప్రభృతులు కుఱకును పూర్తిగానో లేక కొన్ని భాగములనో అనువదించారు. కొందరు తమిళ మూలం నుంచే అనువదించారు. తమిళ వేదంలోని ప్రాశస్త్యమును వివరించే రచన ‘తమిళ వేదము’ 1954లో వెలువడింది. రచయిత శ్రీ చల్లారాధాకృష్ణశర్మ.

మహాకవి కంబడు రచించిన రామాయణాన్ని శ్రీ పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి తెలుగు చేశారు. ఆయనే రసవత్కావ్యము లైన సిలప్పది కారం (అందియకత), మణిమేకలై (మణిమేఖల) మొదలైన వాటిని తెని

గించారు. శ్రీ చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ తమిళ పంచ కావ్యకథలను వచన రూపంగా తెలుగువారికి తెలియజేయడం జరిగింది.

కవయిత్రిగా యోగినిగా ప్రసిద్ధికెక్కిన అవ్వైయార్ అఘు రచనలను శ్రీ క్రొత్తపల్లి సూర్యారావు. 'అవ్వగారి మవ్వపు సూక్తు'లనే పేరున తెలిగించారు. ఆయనే నీతిభవనము (నల్వళి, నన్నెటి), చతుర్మణికటకము మొదలైన అనువాదాలు ప్రకటించారు.

అరువది ముగ్గురు నాయనార్లు కథలను శ్రీయుతులు ఒమాండూరు దొరసామయ్య (శక్త లీలామృతము, 1900), పొంగూరు సూర్యనారాయణ శర్మ (శ్రీ శివభక్త చరితము, 1962) ప్రభృతులు తెలుగుచేశారు.

శ్రీయుతులు మేడపల్లి వేంకటరమణాచార్యులు, కొండపేటి రామానుజాచార్యులు, మాడభూషి రామానుజాచార్యులు, బచ్చు పాపయ్య శ్రేష్ఠి ప్రభృతులు నమ్మాళ్వార్ ప్రసాదించిన తిరువాయ్ మొళిని తెలిగించారు. అలాగే ఆండాళ్ వెలయించిన తిరుప్పావైని శ్రీయుతులు పరవస్తు వేంకటరంగాచార్యులు, మాడభూషి గోపాలాచార్యులు మొదలైనవారు తెలుగులోకి అనువదించారు. ఇంకా శ్రీయుతులు మహాకవి సుబ్రహ్మణ్య భారతి, చక్రవర్తి రాజగోపాలాచారి (రాజాజీ), 'కల్కి' రా. కృష్ణమూర్తి, అఖిల్, క.నా. సుబ్రహ్మణ్యం, అళ వల్లియప్ప, కల్వి గోపాలకృష్ణన్ మొదలైన ఆధునిక రచయితల రచనలు కొన్ని తెలుగు చేయబడి, తెలుగు వారికి పరిచితము లైనవి.

శ్రీయుతులు టి. యస్. మురుగేశన్ పిల్లై, మాత్తూర్ అప్పాపు మొదలి, ఆర్కాటు త్యాగరాజుమొదలి మొదలైనవారు, తమిళులే అయినా తమ రచనల ద్వారా యథోచితంగా తెలుగు సాహిత్యానికి సేవ చేశారు.

మురుగేశన్ పిల్లై వృత్తిరీత్యా తెలుగు పండితుడు. ఆయన 1918లో తెలుగులో కంబకవి జీవితం వ్రాశాడు. కొంతకాలం సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటు కార్యాలయంలో (మదరాసులో ఉన్నప్పుడు) పనిచేశాడు. ఆనంద ర్థంగా ఆయన తెలుగు తమిళములలోని ఉమ్మడిమాటలు సుమారు అయిదు వేలదాకా సేకరించినట్లు తెలియవస్తున్నది. తెలుగు తమిళముల దగ్గరి చుట్టరికాన్ని వివరిస్తూ ఆయన వ్రాసిన 'ద్రావిడాంధ్ర భాషల యనోన్యత

సంబంధము' అనే వ్యాసం అమూల్య మైనది. ఈ కోవకు చెందిన వ్యాసా లలో ఇదే మొదటిదేమో !

ఆర్కాటు త్యాగరాజ మొదలి వృత్తిరీత్యా ఇంజనీరు. అయినప్పటికి ఆయన చక్కని తెలుగులో సుబ్రహ్మణ్య విజయ మనే కావ్యం సంతరిం చాడు. అప్పాపు మొదలి మాతృ శతకం వెలయించాడు. ఇవి యీ నాడు అంతగా ప్రచారంలో లేక పోయినా, వీరి కృషిమాత్రం కొనియాడ దగింది! తమిళ నాటక పితామహుడు సంబంధము మొదలియారు తమిళములో నాటకములు వ్రాయుటకు కారణభూతులైనవారు అంద్ర నాటక పితామహా ధర్మవరం కృష్ణమృచారులు. తమ తమిళనాటక రచనకు హేతుభూతులగుట యేగాక వారు తనకు గురుదేవులని సంబంధము మొదలియారు ఒక వ్యాసమున తెలిపి వారియందు తనకుగల భక్తి ప్రపత్తులను వెల్లడించినారు.

తెలుగు తమిళముల చుట్టరికమును గురించి ము. రాఘవయ్యంగారు వంటి పండితులు అమూల్యము లైన వ్యాసాలు వ్రాశారు కాని యీ విష యమై యింకా పరిశ్రమ జరగవలసి వున్నదని సవినయంగా మనవి చేస్తున్నాను.¹⁰

3. తెలుగు - కన్నడము

తెలుగు వారికి తమిళులకూ మధ్య అతి ప్రాచీనమైన కాలంనుంచి సంబంధం ఉన్నట్లుగానే, తెలుగు వారికి కన్నడిగులకూ నడుమ నెలకొన్న సంబంధం కూడా అతి ప్రాచీనమైనదే, భాషా విషయకంగానే కాక, చారి త్రకంగా కూడా వీరిమధ్య దగ్గరి చుట్టరికం ఉన్నది. తెలుగు గడ్డకు సరి హద్దు రాష్ట్రాలలో ఒకటి కన్నడనాడు. మత సాంఘిక విషయాలలో కూడా ప్రగాఢమైన అనుబంధం ఉన్నది. -

చాళుక్యుల యేలుబడిలో సత్యాశ్రయమైన రెండవ పులకేశి కాలం లో తెలుగు కన్నడములు ప్రచారంలోగల ప్రాంతాలు ఏకమైనవి. పులకేశి

10. నా పరిశోధనా వ్యాసము The Ramayana in Telugu and Tamil కంచి, రంగనాథ రామాయణములకు సంబంధించిన తుల నాత్మక పరిశీలన కలదు.

తమ్ముడైన కుబ్జవిష్ణువర్ధనుడు వేంగికి పాలకుడైనాడు, అంతేకాదు; పూర్వ చాళుక్యులకు మూలపురుషుడూ అయినాడు. కృష్ణా గోదావరి నదుల మధ్యగల భూభాగమే వేంగీదేశం.

చాళుక్యులు వేంగీ దేశస్థులు కాక పోయినప్పటికీ, వారు దాక్షిణాత్యులే అని శ్రీయుతులు కొమ్మత్తాజు వేంకట లక్ష్మణరావు, నేలటూరి వేంకట రమణయ్యగారల అభిప్రాయం. చాళుక్య శబ్దానికి పూర్వరూప మనదగిన చలుకి, చల్కి, సలుకి, సల్కి ద్రావిడ భాషా శబ్దమని విజ్ఞుల అభిమతం.¹

చాళుక్యుల కందరికీ మూలకందమైనది బాదామి (వాతాపి) రాజు వంశం. ఈ బాదామి ఉత్తర కర్ణాటకంలోని బీజపూరుమండలం లోనిది. అనగా కన్నడదేశానికి చెందినవారే అయినప్పటికీ, పూర్వ చాళుక్యులు తెలుగు భాషకు ఎనలేని సేవ చేశారు. దేశి కవిత్వము నిలిపి మనకు మహోపకారం చేశారు.

‘మును మార్గకవిత లోకం

బున వెలయగ దేశికవితఁ బుట్టించి తెనుం

గున నిలిపి రంధ్ర విషయం

బునఁ జన జాళుక్యరాజు మొదలుగఁ బలువుర్.’

అని నన్నెచోడుడు చెప్పిన మాటలను మన మిక్కడ గుర్తు చేసుకోవడం చాలా అవసరం.² ఎందుకంటే, చాళుక్యులు ఆనాళ్ల లోతెలుగునాడులో వాడుకలో ఉన్న ఛందస్సంప్రదాయమునే ప్రోత్సహించారు. క్రీ. శ. 849 నుంచి 892 దాకా వేంగిని పరిపాలించిన గుణకవిజయాదిత్యుని కాలంలో వేయించబడిన శాసనాలలోనే తెలుగు పద్యం తొలిసారిగా మనకు దర్శనమిస్తుంది. ఆ పద్యాలలోని ఛందస్సంప్రదాయం కన్నడ సంప్రదాయం కంటే తమిళ సంప్రదాయానికి సన్నిహితంగా ఉంటుంది, తెలుగు పద్యానికి

1. Dr. N. Venkata Ramanayya. ‘The Eastern Calukyas of Vengi’ 1950, PP. 5 & 8

లక్ష్మణరాయ వ్యాసావళి, భాగం 1, 1923, పుటలు 51-69

2. కుమారసంభవము, 1-23.

యతి ప్రాసలు పెట్టని భూషణములు. కన్నడంలో ప్రాసనియమం ఉన్నది; కాని యతి నియమంలేదు. మరి, సంస్కృత వృత్తములకు యతి ప్రాస నియమంలేని విషయం విజ్ఞులకు తెలిసిందే. కాగా, కన్నడ దేశమునకు చెందిన వారయినప్పటికీ పూర్వ చాళుక్యులు ఆనాళ్లలో వాడుకలో ఉన్న తెలుగు ఛందస్సంప్రదాయమునే ప్రోత్సహించడం ప్రశసించడగిన విషయం. బహుశః నన్నెచోడడు వై పద్యంలో ఈ విషయాన్ని 'దేశి కవితఃకుట్టించి తెనుంగున నిలిపి' రని పేర్కొన్నట్లుగా మనం భావించవచ్చు.

తెలుగు, కన్నడ ప్రజల అనుబంధం విజయనగర సార్వభౌముల పరిపాలనలో ఎన్నడూలేనంతగా దృఢమయింది. కర్నాట షీతి నాథులుగా, కర్నాట రాజ్యలక్ష్మి మనోహరులుగా వారు వినుపింపబడినా, ఆ మహా రాజులు ప్రదర్శించిన తెలుగు భాషాభిమానం ప్రశంసార్హం. శ్రీనాథకవి సార్వభౌముడికి కనకాభిషేక గౌరవం లభించింది విజయనగరాస్థానంలోనే. 'ఏను తెలుగువల్ల భుండ', 'దేశభాషలందుఁదెలుఁగుతెన్న' అని తెలుగు భాషను ప్రశంసించిన శ్రీకృష్ణ దేవరాయలు విజయనగర సార్వభౌముడే ! కాగా, ఆనాటి ప్రభువులకు తెలుగు భాషా సాహిత్యములయందు అపారమైన ఆదర భావం ఉండేదని నిస్సంశయంగా పేర్కొనవచ్చు. మాట వరుసకు రాయలవారు కన్నడిగుడే అనుకున్నా, ఆయన తెలుగుని కీర్తించిన ఆ తీరూ, తెలుగులో మహాకావ్య నిర్మాణం చేయగలిగిన ఆ పాండితీవైభవం నిజంగా కొనియాడదగినవి !

కన్నడముపై తెలుగు వెలుగు

దాక్షిణాత్య భాషలు హలంత భాషలు. కాని హలంతత లు స్తమై పోయి తెలుగు అజంత భాషగా రూపొందింది. హొస గన్నడం (కొత్త కన్నడం) ఎక్కువగా అజంతమై తెలుగును తలపిస్తుంది కాని హళగన్నడంలో (పాతకన్నడం) హలంతత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంది. అది తమిళమునకు సన్నిహితంగా ఉంటుంది. కనుక హొస గన్నడంలోని అజంతతకు కారణం తెలుగు భాషా ప్రభావమే అని కొందరి అభిప్రాయం.

తెలుగు

కన్నడం

తమిళం

అన్న

అణ్ణ

అణ్ణన్

కాలు	కాలు	కాల్
కన్ను	కణ్ణు	కణ్
పాలు	పాలు	పాల్
వాయి (వోరు)	బాయి	వాయ్

కన్నడ సాహిత్యంలో రత్నత్రయంగా రాణకెక్కిన పంప, పొన్న, రన్నలు వేంగీదేశవాస్తవ్యులని పండితులు అంగీకరించిన విషయం. కన్నడ ఆదికవి అయిన పంపని పూర్వులది వేంగిపట్టు అగ్రహారం. అతనికి ఆశ్రయ మొసగిన అరికేసరి వేములవాడలో రాజ్యపాలన చేశాడు. పంపకవి సుప్రసిద్ధుడైన తెలుగుకవి పద్మకవి అని తెలియవస్తున్నది.³ పద్మకవి జినేంద్ర పురాణం రచించాడు. కాని యిది అలభ్యం. పంపడు జైనుడు. కాగా అతడు తెలుగులో జినేంద్ర పురాణం సంతరించి వుండడంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

రత్నత్రయంలో రెండవవాడైన పొన్న కమ్మనాటి పుంగనూరువాడు. ఆయన కన్నడంలో శాంతి పురాణం వ్రాశాడు. తెలుగులో ఆదిపురాణం వ్రాసిన సర్వదేవుడే పొన్న అని చెప్పబడుతున్నది. అలాగే కన్నడకవి లోకంలో ఒకడైన గజాంకుశుడు ప్రాచీనాంధ్ర కవులలో ప్రసిద్ధుడైన నారాయణ గజాంకుశుడే అని శ్రీనిదనవోలు వెంకటరావు పేర్కొన్నారు.⁴

ఈ విషయాదికమును కనుక పరిశీలిస్తే, ప్రాచీన కన్నడ సాహిత్యంలో మహాకవులుగా ప్రతిభాసించినవారు తెలుగువారనీ, ఆనాళ్లలో తెలుగు కవులు తెలుగు, కన్నడములలో రచనలు చేసేవారనీ చెప్పవచ్చు. ఎవైగా తెలుగు కన్నడిగుల మధ్య అపూర్వమైన మైత్రీ భావం నెలకొని వుండేదనీ పేర్కొన వచ్చు. ఇందుకు మంచి ఉదాహరణ కరింనగర్ జిల్లాలో లభించిన జినవల్లభుని గంగాధర శాసనం. 10వ శతాబ్దికి చెందిన యీ శాసనంలో కన్నడ పద్యాలతో పాటు తెలుగు కంద పద్యాలు కూడా ఉన్నవి. జినవల్లభుడు పంప మహాకవి తమ్ముడు.

3. శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావు, ఆంధ్ర కర్నాటక సారస్వతములు - పరస్పర ప్రభావము, 1962, పుట 61.

4. వై గ్రంథం, పుటలు 64 - 69.

తెలుగులో పండిత త్రయమైన శ్రీవతి పండితుడు, శివలెంక ముచ్చన పండితారాధ్యుడు కన్నడంలోనూ పండితత్రయంగా ప్రసిద్ధికెక్కిన విషయం ప్రశంసార్హం. వీరు సంతరించినట్లుగా చెప్పబడుతున్న వచనాలు కన్నడంలో ఉన్నవి. మల్లికార్జున పండితారాధ్యుడు కన్నడంలో 'శివగణ సహస్రనామ' అనే గ్రంథం వెలయించాడు. శివతత్త్వసారానికి కన్నడంలో అనువాదం వెలిసింది. 'శివపర్వత మల్లికార్జునా' అనే మకుటంతో కన్నడంలో ఒక శతక మున్నది. అయితే యిది తెలుగులోని శ్రీమల్లికార్జున శతకానికి అనువాదమో కాదో ఖచ్చితంగా చెప్పలేము.

వీరశైవ మత మనగానే బసవన్న, పాల్కురికి సోమనాథుడు స్ఫురణకు రావడం పరిపాటి. ఒకరు మత ప్రవర్తకులు. మరొకరు బసవన్న చరిత్రను ప్రసాదించిన ప్రతిభాగరియస్కులు. వీరిద్దరూ తెలుగు కన్నడిగులకు పూజనీయులు.

సోమనాథుని బసవ పురాణమునకు కన్నడంలో 15వ శతాబ్దిలో ప్రశస్తమైన అనువాదం వెలిసింది. అనువాదకుడు భీమకవి. ఆయన చేసిన సోమనాథ ప్రశంసను పరిశీలిద్దాం.

'ఎందు కవి శివయోగ ముదానిద్రిత దోళిరలు
పాల్కురికి సోమేశను అనఘ దేవార్యనూతనసి
నోకు ఒందునావు నిన్నాక్కదోళ గిద్దు.'

'అసమలింగై క్యానుభావపసరమతి కవి . సోమనాథం
రస మొసర మున్ను సిదుర్దనకన్నడసి పేట్టిం.'

బసవ పురాణములను పద్య కావ్యంగా వెలయించిన పిడుపర్తి సోమనాథుడు ఈ కన్నడానువాదమును ఇలా ప్రశంసించాడు.

'సోమగురు వాక్యములుబట్టి భీమ సుకవి
గరిమ బసవపురాణంబు కన్నడించె.'

సోమనాథుని పండితారాధ్య చరిత్ర కూడా కన్నడంలోకి అనూదిత మయింది, 'వితత కర్ణాట లక్షణ కమలభవన నివ చతుర' వరుడైన నీలకంఠా చార్యుడు (15వ శతాబ్ది) కన్నడించాడు. పండితారాధ్య చరిత్రంలోని గురు

భక్తి యాండాలు చరిత్రను పెమ్మిసెట్టి (1650) అనేకవి కన్నడికరించినట్లు తెలియ వస్తున్నది. పాల్కురికి వాని ప్రతిభా విశేషాలని అభివర్ణించే 'పాల్కురికి సోమేశ్వర పురాణం' అనే ఒక కావ్యంకూడా కన్నడంలో వెలిసింది. ఇక సోమరాజు, బొమ్మరసు, గుబ్బియ మల్లణ్ణ, శాంతీసుడు మొదలైన కన్నడకవులెందరో పాల్కురికి సోమనాథుని తమ కృతులలో ప్రశంసించారు.

బనవ పురాణం, పండితారాధ్య చరిత్రల మూలముగానే కాక కన్నడంలో తాను సంతరించిన సద్గురు రగాళె, శీల సంపాదనె, సహస్ర గణ నామ మొదలైన రచనలవల్లన కూడా సోమనాథుడు కన్నడ సాహిత్యానికి అమోఘమైన సేవ చేశాడు.

కన్నడ కవులలో సుప్రసిద్ధుడే కాక కన్నడిగులకు అత్యంత ప్రీతి పాత్రుడైన వాడు కుమార వ్యాసుడు (1430). ఆయన రచించిన భారతం వినిపించని పల్లె కన్నడనాడులో లేదు. వినని కన్నడిగుడూ లేడు-అని చెప్పినా అతిశయోక్తి కాదు. ఆయన మహాభారతంలో తొలి పదిపర్వములు వ్రాశాడు. తిక్కన భారతాన్ని ఆయన సంప్రదించినట్లు తెలియ వస్తున్నది. ఈ కింది పద్యాలను పరిశీలించండి.

కోపము నుబ్బును గర్వము
నాపోవక యునికియును దురభిమానము ని
ర్యాద పారత్వము ననునవి
కాపురుషుని గుణము లండు కౌరవనాథా'

(తిక్కన-ఉద్యోగ పర్వం, 2322)

కోప వెంబువనర్థ సాధన
కోపవే సంసార బంధన
కోపదిందురు తరద సుకృతపుల యన వైదువుడు
కోపవన వర్జిసలు చేహుదు
కోపపుష్ప నావ నాగవి
కాపురుష నిహపరకె చిత్తై సందనా విదురు.

(కుమార వ్యాసుడు - విదురసీతి)

శ్రీ కృష్ణదేవరాయల వారి ఆస్థానంలో ఉండిన తిమ్మయ్య కుమార వ్యాస భారతాన్ని పూర్తిచేశాడు. తిక్కన్న రచనను తిమ్మయ్య చాలావరకు కన్నడం చేసినట్లు విజ్ఞుల అభిప్రాయం.

తెనాలి రామలింగని కృతికి అనువాదాలు వెలయక పోయినా, ఆ వికటకవికి సంబంధించిన పెక్కు కథలు మాత్రం తమిళ, కన్నడ నాడులలో నేటికీ వాడుకలో ఉండడం గమనించ దగిన అంశం.

వేమనపేరు వినని తెలుగువాడు ఉండడు. అలాగే సర్వజ్ఞునిపేరు వినని కన్నడిగుడూ ఉండడు. ఈ యిద్దరూ సామాన్య ప్రజలకు నైతం చిరపరిచితులు. వీరి కాలం గురించి పండితలోకంలో అభిప్రాయభేదములున్నా, సర్వజ్ఞునిమీద వేమన ప్రభావం ఉన్నదని శ్రీ రాళ్ళపల్లి అనంత కృష్ణశర్మ తమ వేమన గ్రంథంలో వివరించారు, ఈ రెండు పద్యాలను పరిశీలిస్తే. ఇది నిజమనిపిస్తుంది.

‘ఉప్పు కప్పురంబు లొక్కపోలిక నుండు
చూడజూడ రుచుల జూడ వేరు
పురుషులందు పుణ్యపురుషులు వేరయ్యా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ’

‘కల్లుపు కర్పూరపు సొల్లెరడు ధాతొందు
ఖుల్లలోల్లి దన రూపొందు గుణదొళిగె
ఎల్ల అంతరపు సర్వజ్ఞు.’

కళువె నంజరాజు తెలుగు కన్నడములలో బహుగ్రంథకర్త. అతడు హాస్య మాహాత్మ్యమును తెలుగులోనూ కన్నడంలోనూ వచనంలో వ్రాశాడు. అయితే తెలుగు గ్రంథంలో 72 అధ్యాయములుండగా కన్నడంలో 71 అధ్యాయములే ఉన్నవి.

ఈ విధంగా కన్నడ సాహిత్యం మీద తెలుగు తెలుగు కనిపిస్తున్నా ఈ విషయమై పర్యాప్తమైన పరిశీలన జరిగితే, మరికొన్ని విషయాలు తప్పక బయల్పడ గలవు.

అనువాదములు

అల్లసాని పెద్దనామాత్యుని మనుచరిత్రను శ్రీ సాధుపల్లి చంద్ర శేఖరశాస్త్రి అనువదించారు (1890). బమ్మెర పోతన భాగవతంలోని రుక్మిణీకళ్యాణ ఘట్టమును రుక్మిణీ పరిణయ మనే పేరుతో శ్రీ మాలూర్ శ్రీనివాసయ్యంగారు అనువదించారు. శ్రీయుతులు బి. భీమరాజు, కలు గోడు అశ్వత్థరావు వేమన పద్యాలను కన్నడీకరించారు. రక్తాక్షి, యుగాంతక అనే యువకవులు దిగంబర కవుల కవితను కన్నడం చేశారు. ఇంకా మరి కొందరు ఆధునికుల కవితలు కన్నడంలోకి పరివర్తితము లైనవి.

కన్నడంలోకి అనూదితము లైన మరికొన్ని తెలుగు రచనలు: శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు సత్యవతీ చరిత్ర, వివేక చంద్రిక, సత్య రాజా పూర్వదేశ యాత్ర. ప్రహసన తరంగం మొదలైనవి; గురజాడ వారి కన్యాశుల్కం (అనువాదం: శ్రీ కె. కృష్ణ య్యంగారు, డా. సి. ఆర్. రెడ్డి పీఠికతో); శ్రీ ఆదివి బావిరాజు నారాయణరావు (అనువాదం: శ్రీ కె. యస్. జానకిరామయ్య); శ్రీ నోరి నరసింహశాస్త్రి రుద్రమదేవి (అనువాదం: శ్రీ కె. వెంకటరామప్ప); శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ మా బాబు; శ్రీ రాళ్లపల్లి ఆనంత కృష్ణ శర్మ సారస్వతోపన్యాసములు; శ్రీ చలం మైదానం; శ్రీ రాచకొండ విశ్వనాథశాస్త్రి అల్పజీవి (అనువాదం: శ్రీ వీరభద్ర); శ్రీమతి ముప్పాళ రంగనాయకమ్మ బిలిపీఠం, చక్రభమణం (అనువాదం: శ్రీ యం. డి. భీమారావు); శ్రీ త్రిపురనేని గోపీచంద్ పండిత షరమేశ్వరశాస్త్రి వీలునామా (అనువాదం: శ్రీ పి. వేణుగోపాల్); శ్రీ ఆత్రేయ రక్తాంజలి (అనువాదం: శ్రీ కె. వాసుదేవరావు); శ్రీ ముద్దుకృష్ణ అశోకవనం (అనువాదం: శ్రీ జి. యస్. హురళి).

తెలుగు మాతృభాషగా గల శ్రీయుతులు టి. యస్. వెంకటయ్య. త. రా. సుబ్బారావు. టి. యస్. శ్యామరావు ప్రభృతులు తెలుగును గురించి కన్నడంలో వ్రాయడమే కాక కన్నడంలో ప్రముఖ పండితులుగా ప్రసిద్ధ రచయితలుగా పేరుపెంపులు గడించడం వేర్కొనదగిన అంశం. శ్రీ త. రా. సు. సుప్రసిద్ధ నవలా రచయిత. కన్నడ పత్రికా ప్రపంచానికి మూల

స్తంభమని క్తిరి గడించిన శ్రీ తిరుమల తాతాచార్యశర్మ మాతృభాష తెలుగు. ఆయన బహు గ్రంథకర్త కూడా. డా. చిలుకూరి నారాయణరావు కన్నడంలో వ్యాసము తెన్నో ప్రకటించారు. శ్రీ రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణ శర్మ 'గానకవె', 'సాహిత్యముత్తు జీవనకవె' అనే పుస్తకాలు కన్నడంలో రాశారు. రాయలనాటి రసికత, తెలుగు సాహిత్య చరిత్ర మొదలైనవి 'సాహిత్య మత్తు జీవనకవె' లోని కొన్ని రచనలు. పంప - నన్నయలను గురించి, తెలుగు చాటుపద్యములను గురించి, శ్రీనాథుడు వేమనలను గూర్చి శ్రీ కె. వెంకటరామప్ప రచనలు చేశారు, తెలుగు సాహిత్యమునకు సంబంధించిన వ్యాసములు ప్రకటించిన శ్రీ కె. సుబ్బరామప్ప తెలుగు కన్నడముల ఏకలిపికోసం కృషి చేస్తున్నారు. తెలుగు కవిత్వము కన్నడంలోకి అనువదిస్తున్న డా. ఆర్వి యస్. సుందరం కన్నడంలో ఎన్నో వ్యాసాలు ప్రకటించారు.

తెలుగువై కన్నడ భాషా ప్రభావము

తెలుగు కన్నడముల మధ్య సామ్యములు చాలా కనిపిస్తున్నవి. ఈ ఉభయ భాషలలోనూ అమృత, తాత, కాలు, ఐదు, ఆరు, ఉప్ప మొదలైన మాటలు సమానరూపంలోనే ఉన్నవి. తత్సమ తదృశ రూపాలలో సంస్కృత పదజాలమును ఎక్కువగానే గ్రహించిన భాషలివి. ఇక లిపివిషయంలో కూడా ఈ రెండు భాషలకు నడుమ సన్నిహితత్వం ఉన్నది. తెలుగు కన్నడముల అక్షరములు ఇంచుమించు ఒకేరూపంలో ఉన్నట్లు స్థూలదృష్టికి కూడా తెలియకపోదు. ఉ, ఊ, ఋ, ౠ, క, త, హ అనే అక్షరములలో మాత్రం భేదం కనిపిస్తుంది. గుణింతం కూడా చాలావరకు ఒక కోవకు చెందిందే, ఈ రెండు భాషల లిపులూ బ్రాహ్మీలిపినుంచి యేర్పడినట్లు విజ్ఞుల ఆభిప్రాయం. అతి ప్రాచీనకాలమున ఈ లిపులు ఒకటిగానే ఉండేవనీ, దానిని వేంగీ చాళుక్యలిపి అనేవారనీ తెలియవస్తున్నది. 12వ శతాబ్దిని తెలుగు కన్నడ లిపులు ప్రత్యేక లిపులుగా రూపొందినవి.

మూల ద్రావిడభాషనుంచి ఓం ప్రథమంగా తెలుగు వేరుపడి ప్రత్యేక భాషగా రూపొందినప్పటికీ, తెలుగు కవులు కన్నడ శబ్దాలను తమ తమ

కృతులలో ప్రయోగించారు. ఇందుకు నన్నయ, నన్నెచోడుడు మొదలైన మహాకవుల రచనలే నిదర్శనం, వారు గ్రహించిన కొన్ని మాటల్ని:

అగుర్చు (అతిశయం - అగుర్చు)

కెలసము (పని)

అరలు (వికసించు - అరల్)

అలుకు (చలించు - అలుకు)

అరసు (రాజు)

పెగ్గడె (ద్వారపాలకుడు)

సాకు (చాలు)

ఉరి (మంట)

ఎసక మెసగ (అతిశయించగ)

ఒప్పము (అందం - ఒప్ప)

బిడారు (వర్తక సమూహం)

ఈ మాటలతో పాటు మూరు రాయరగండ, గండరగండ, ఆరుహాన్నిబ్బర గండ, హగలు గగ్గోలు రాయ మొదలైన కన్నడ బిరుదుములను కూడా తెలుగు స్వీకరించింది.

కన్నడంలో భామినీపట్పరి వృత్తం బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నది. తెలుగులో ఇది వాడుకలో లేదు. కాని స్త్రీల పాటలలో ఇది కానవస్తున్నది. ఈ వృత్త మాధుర్యమును మన కవులు గ్రహించక పోలేదు. నన్నెచోడుడు 'అలరుల మందహాసమున నన్నిట పట్టన మంజు గీతి.....' అనీ, తెనాలి రామకృష్ణుడు 'మల్లియల వెల్లు కన్నడ కవితావిలాసంబును బోలె పట్టన వృత్త విలాస భాసురంబై...' అనీ ఈ వృత్తమును ప్రశంసించారు.

తెలుగులో సంతరించబడిన తొలి వ్యాకరణ గ్రంథం కేతన ఆంధ్ర భాషా భూషణం. కన్నడంలో నాగవర్మ వ్రాసిన కర్ణాటభాషా భూషణమును అనుసరించి కేతన తన వ్యాకరణం వ్రాసినట్లు స్పష్టమవుతున్నది, ఈ నాగవర్మ వేంగిసీమకు చెందినవాడ.

కన్నడంలో ఆదికవి అయిన పంపడు విక్రమార్జునవిజయం (భారతం) వెలయించాడు. పంప భారతమునూ నన్నయ భారతమునూ పరిశీలించిన పండితులు పంపకవిని నన్నయ అనుసరించినట్లు పేర్కొన్నారు. వీరిద్దరిలో పంప మహాకవి అద్యుడు. ఇద్దరూ ఉత్పల చంపక మత్తేభాది వృత్తములు ఉపయోగించారు. కందము, మధ్యాక్కర (పీరియక్కర) మొదలైన వాటిని కూడా ఉపయోగించారు. కొన్నిచోట్ల యీ యిద్దరు మహాకవుల పద్యపు లైత్తుగడలూ పదబంధాలూ ఒకేవిధంగా కనిపించడం గమనించ దగిన విషయం. ఈ క్రింది వాటిని పరిశీలించండి.

నన్నయ : అరుణ సరోరుహదళ మృదులంబు...

పంప : అరుణ సరసీరుహం మృదు తరదళ...

నన్నయ : సరళతమాల తాళ హరిచందన చంపక నారికేళ...

పంప : సరళతమాల తాళ హరిచందన నందన భూజ రాజీయుం...

నన్నయ : మదమాతంగ తురంగ కాంచన లసన్నాణిక్య గాణిక్య సంపద...

పంప : సకలజ్ఞాచర భేచరాంచిత మహా మాణిక్య గాణిక్య హస్తిక...

నన్నయ : కురు వృద్ధుల్ గురు వృద్ధ బాంధవులనేకుల్...

పంప : కురు వృద్ధం కులవృద్ధ... ..

కనుక నన్నయభట్టు కొన్నిచోట్ల పంప మహాకవిని అనుసరించి నాడని చెప్పవచ్చు. వైగా 'పాయక పాకశాసనికి భారత ఘోర రణంబునందు నారాయణు డట్ల...' అనే పద్యమునూ, తాను వ్రాసిన నందంపూడి శాసనం లోనూ నారాయణభట్టుని నన్నయభట్టు ప్రశంసించిన అంశం విజ్ఞులకు తెలిసిందే. నారాయణభట్టు సంస్కృత కర్ణాట ప్రాకృత వైశాచికాంధ్ర భాషలలో కవిరాజ శేఖర బిరుదాంకితుడు! ఆయితే ఆయన నన్నయకు ఏవిధంగా సహాయం చేసిందీ స్పష్టంగా తెలియక పోవడమూ, తెలుగులోగాని కన్నడంలోగాని ఆయన వెలయించిన రచనలు లభ్యం కాక పోవడమూ దురదృష్టం!

గణితశాస్త్ర కర్త అయిన పావులూరి మల్లన్న మహావీరాచార్యుని గణితశాస్త్రమును తెలుగు చేసినా, అతడు కన్నడంలోని రాజాదిత్య గణితం అనే గ్రంథమును అనుసరించినట్లు చెప్పబడుతున్నది. రాజాదిత్యుడు మల్లన

కంటె పూర్వుడు కనుక, మల్లన కన్నడ గ్రంథమును సంప్రదించి వుండవచ్చు.

పంప మహాకవిని అనుసరించి నన్నెచోడుడు తన కుమారసంభవ కావ్యంలో మన్మథస్తుతి చేయడం పేర్కొనడగిన విషయం. నన్నయ రచన లో మన్మథ స్తుతి లేదు. అలాగే కన్నడ కవుల నుంచి నన్నెచోడుడు వస్తు కవితా సంప్రదాయమును గ్రహించినట్లు భావించబడుతున్నది. ఆయన రచనలో ఎన్నో కన్నడ పదములు కనిపించడం కూడా ఇక్కడ గమనించ దగినదే.

రావిపాటి త్రిపురాంతకుడు మదన విజయ మనే కావ్యం రచించినట్లు చెప్పబడుచున్నది. కాని అది అలభ్యం. దానికి కన్నడంలోని మదనతిలక మనే కావ్యం మాత్రం అని శ్రీ నిడుదవోలు వేంకటరావు పేర్కొన్నారు. ఈ రెండు పద్యములను పరిశీలించండి: ⁵

‘సతి గుణవతి యగునేనియు

పతి కది రత్నంబ ప్రాణబంధువ యమృతం

బతివయ దుర్గుణి యగునే

బతి కెడపని చిచ్చు కాటాపక యది కాల్పున్’

(మదన విజయము)

‘సతి గుణవతి దొరకొండొడె

పతిగా స్త్రీరత్న మెంబ పెసరం పడెగుమ్

సతి దుర్గుణి దొరకొండొడె

పతిగా స్త్రీ వ్యాధియెంబ పెసరం పడెగుమ్.’

(మదన తిలకం)

‘కర్ణాట దేశ కటక పన్నవనపేళి శ్రీనాథభట్ట సుకవి’, ‘నా కవిత్వంబు నిజము కర్ణాట భాష’, అని పేర్కొన్న శ్రీనాథుని కవిత్వంలో కన్నడ భాషా సంప్రదాయము లున్నట్లు మన పండితులు కొందరు భావించారు; కాని కన్నడ ప్రభావం ఆ కవిసార్యభౌముని కవిత్వంలో కనిపించడం లేదు. ఏది

5. ‘ఆంధ్ర కర్ణాట సారస్వతములు-పరస్పర ప్రభావము’ పుటలు 115-117.

యెలా ఉన్నా, కర్ణాటాదీశ్వరుడైన దేవరాయలచే శ్రీనాథుడు కనకాభిషేక సత్కారం పొందడం మాత్రం బంగరుటక్షరాలతో వ్రాయదగింది.

అల్లసాని పెద్దనామాత్యుని ప్రసిద్ధ చాటువు 'నిరుపహతిస్థలంబు రమణి స్రియదూతిక తెచ్చియిచ్చు...' నకు కన్నడంలో మల్లికార్జున కవి సంకలనం చేసిన సూక్తిసుధార్ణవంలో మాతృక అనడగిన పద్యం ఒకటి కనిపిస్తున్నది, తెలుగు కన్నడ కవులకు నెలవైన ఆంధ్రభోజుని కొలువుకూటం అలంకరించిన అల్లసాని కవి కన్నడ భాషాభిజ్ఞుడై ఉండి వుండవచ్చు. ఇది అత్యుహా కాదు.

పారిజాతాపహరణ కావ్యకర్త అయిన ముక్కు తిమ్మన మాత్రం కన్నడ భాషాభిజ్ఞుడని చెప్పవచ్చు. తిమ్మన కంటే మున్నూ రేండ్లకు ముందు జీవించిన రుద్రభట్టు అనే కవి కన్నడంలో జగన్నాథ విజయ మనే కావ్యం వెలయించాడు, ఈ కన్నడ కృతియే తెలుగు కావ్యానికి మూలమని విజ్ఞుల అభిప్రాయం ఎందుకంటే, సంస్కృత హరిపంచంలో గాని ఎఱ్ఱన, నాచన, శోమనల కృతులలో గాని పారిజాతాపహరణ వృత్తాంతం కనిపించదు. రుద్రభట్టు కావ్యంలో ఇది 200 పద్యముల ఘట్టం! కనుక కన్నడ కవిని అనుసరించి తిమ్మన తన కావ్యమును తీర్చిదిద్దినట్లు భావించడం అసమంజసం కాదు.

మన ప్రాచీనులు సంస్కృతాది భాషల నుంచి శబ్దజాలం, ఇతివృత్తం మొనలైనవి స్వీకరించారు కాని ఆయా భాషలలోని కావ్యాలకు యథానువాదములు వెలయించ లేదు. కాని 17వ శతాబ్దిలో వ్రాయబడిన రట్టమత మనే వ్యవసాయ శాస్త్ర గ్రంథం ఇందుకు అపవాదు, దీని కర్తలు అయ్యలరాజు, అయ్యల భాస్కరు లనేవారు. వారీ విధంగా పేర్కొన్నారు.

'గాఢ సుజ్ఞానమున రట్టఘనుడు మున్ను
చెలిగి కన్నడ భాషను చెప్పినట్టి
శాస్త్ర మంతయు నేము సజ్జనులు బొగడఁ
దెలుగు నేయింతు మనుచును దలఁచు నపుడు.'

తెలుగువారు పట్టణ నిర్మాత అయిన పెదకెంపగౌడ తెలుగులో గంగా గౌరీ విలాసమనే యక్షగానం వ్రాశాడు. ఆయన సత్కవిత్వము సుకవులకు సారము, కుకవులకు శూలములట! మైసూరు నేలిన కంఠీరవరాజు (మూక రసు) బహు భాషాకోవిదుడు; తెలుగులో యక్షగానము తెన్నో వెలయించాడు. కళువె వీరరాజు బహుభాషా విశారదుడ నని చెప్పుకున్నాడు. ఆతని కుమారుడు నంజరాజు తెలుగు కన్నడములలో కవి. ఇమ్మడి జగదేవ రాయడు అధ్యాత్మ రామాయణమును కావ్యంగా సంతరించాడట. పెద్ద నామాత్యుని మనుచరిత్రను కన్నడంలోకి అనువదించిన సాధుపల్ల చంద్ర శేఖర శాస్త్రి అమరుకమును తెలుగు చేశాడు. ఈ విధంగా కన్నడిగులు తెలుగు సాహిత్యమునకు సేవ చేశారు. ఇది విస్మరించరాని విషయము.

అనువాదములు

కన్నడ సాహితీ జగత్తులో వచన వాఙ్మయ్యానికి గల స్థానం విశిష్టమైనది. వచనం విలక్షణమైన సాహిత్య ప్రక్రియ. బసవేశ్వరుడు వెలయించిన వచనములు నేటికీ కన్నడనాడులో ప్రచుర ప్రచారంలో ఉన్నవి. పాల్కురికి సోమనాథుని కాలంలో బసవన వచనములు నాలుగు లక్షల యిరవై నాలుగువేలు పాడుకలో వున్నట్లు బసవపురాణంవల్ల తెలియపస్తున్నది.

‘లాలితంబుగ నాల్గు లక్షలమీద

నోలి నిర్వది నాల్గుజేరి గీతములు
దాదాపు ఐదుగావించుటెట్లు’ (బసవపురాణం, 4వ అశ్వాసం, మడిపాలు మాచయ్యకథ)
భక్త్యావేశం పొంగులు వారే బసవన్నగారి వచనములకు ప్రభావితమై రేకళిగ మతం వీరయ్య, గుత్తి అక్కులయ్య దీక్షితులు ప్రభృతులు ఆ వచనాలను తెలుగు చేశారు. ఈ నడుమ మరికొన్ని తెలుగు సేతలు తెలుగులోకి వచ్చినవి. వాటిలో ఒకటి శ్రీ బాదాల రామయ్య ‘బసవ వచనామృతము’ (1985). ఇందులో 108 వచనములు కన్నడ మూలం నంచి అనువదించబడినవి. ఒకటి రెండు తెలుగు సేతలు: ⁶

6. బసవ వచనామృతము, 1985.

‘నాద ప్రియుఁడని శివునందురు నాద ప్రియుఁడు శివుడెనె?
వేద ప్రియుఁడని శివునందురు వేద ప్రియుఁడు శివుడెనె?
నాద మొనర్చిన రావణు డర్థాయుష్కుం డయ్యెను
వేదము చదివిన బ్రహ్మకు శిరం బెగిరెను.
నాద ప్రియుడూ కాడు వేదప్రియుడూ కాడు
భక్తి ప్రియుఁడు కూడల సంగమ దేవుఁడు,’

‘కలవారు శివాలయము కట్టెదరు
నే నేమి సేయుదు? బడుగు నయ్యా
నా కాలే కంబము దేహమే దేవళ
ము; తలయె వైడి కలశ మయ్యా
కూడల సంగమదేవా ! వినవయ్యా !
స్థావరము చెడుగాని, జంగమము సెడదయ్యా.’

సర్వశ్రీ పుట్టపర్తి నారాయణా చార్యులు, తిరుమల రామచంద్ర.
విద్వాన్ విశ్వం, గడియారం రామకృష్ణశర్మ, టి. వి. సుబ్బారావు, ఆర్చీ
యన్. సుందరం ప్రభృతులు కన్నడ కవితులు, కథానికలు. నవలలు, నాటి
కలు మొదలైన వాటిని తెలుగు చేశారు; చేస్తున్నారు.

ఈ సందర్భమున తెలుగు కన్నడ సాహిత్యములకు సంబంధించిన తుల
నాత్మక పరిశీలనము గురించి రెండు మాటలు చెప్పడం అప్రస్తుతం కాదు.
శ్రీయుతులు కె. వెంకటరామప్ప, కె. సుబ్బారామప్ప మొదలైనవారు
పంప-సన్నయలను గురించి, సర్వజ్ఞ-వేమనలను గురించి వ్యాసాలు ప్రచు
రించారు. శ్రీ గంధం అప్పారావు వేమన-సర్వజ్ఞులను గురించి, శ్రీ చెన్నా
ప్రగడ తిరుపతిరావు పారిజాతాపహరణ జగన్నాథవిజయములను గురించి,
శ్రీ ఆర్చీయన్. సుందరం తెలుగు-కన్నడ జానపద గేయములను గురించి
సిద్ధాంత వ్యాసాలు సమర్పించి పిహెచ్.డి. డిగ్రీలు పొందారు. ఇలాగే
యీ ఉభయ సాహిత్యములను తులనాత్మక దృష్టితో పరిశీలించినప్పుడు,
తెలుగు కన్నడముల చుట్టరికమునకు సంబంధించిన విషయము తెన్నో బయ
ల్పడగలవని ఆశించవచ్చు.

సంగీత ప్రపంచంలో ధ్రువతారగా ప్రతిభానిస్తున్న త్యాగరాజుని గురించి రెండు మాటలు చెప్పడం అప్రస్తుతం కాదు. త్యాగరాజు కృతులు దక్షిణ భారత మంతటా బహుళ ప్రచారంలో ఉన్నా, ఆయనపై పురందర దాసు ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నది. పురందరదాసుని త్యాగరాజు అనుసరించినట్లు చెప్పవచ్చు.⁷ ఆయన పురందరదాసుని ప్రస్తుతించిన విధమును పరికించండి :

‘దురిత వ్రాతము తెల్లను బరిమార్చెడి
హరి గుణముల జాడుచు నెప్పుడున్
పరపశుడై వెలయు పురందరదాసుని
మహిమములను దలచెద మదిలోన్’

4. తెలుగు-మలయాళము

తెలుగు మలయాళములు ఒకే కుటుంబమునకు చెందినప్పటికీ, తెలుగు తమిళముల మధ్య గాని తెలుగు కన్నడముల మధ్య గాని నెలకొన్నట్లుగా, తెలుగు మలయాళముల మధ్య దగ్గరి చుట్టరికం నెలకొనలేదు. తెలుగునాడు నకు తమిళ, కన్నడ నాడులు సరిహద్దు రాష్ట్రములు. కనుక ఈ భాషలు వ్యవహరించే వారి నడుమ అతి ప్రాచీన కాలం నుంచి రాకపోకలు వుండేవి; ఒక ప్రాంతం వారు మరొక ప్రాంతంలో స్థిరనివాసాలు కూడా ఏర్పరుచు కున్నారు. తమిళ శివభక్తులు తెలుగునాడులో పర్యటించారు. కన్నడ భక్తుల కథలు తెలుగువారికి పరిచితము లైనవి. పాల్కురికి సోమనాథుని బసవ పురాణం తెలుగులకూ తమిళులకూ కన్నడిగులకూ ప్రీతిపాత్రమైన గ్రంథం. అలాగే తమిళ ఆళ్వారుల భక్తి గీతాలు తెలుగు, కన్నడ వైష్ణవులకు శిరో ధార్యము లైనవి. ఒక్క భాషా విషయంగానే కాక చారిత్రకంగా సాంస్కృతికంగా కూడా తెలుగు తమిళం కన్నడం వ్యవహరించే వారి

7. శ్రీ కె. శంకర నారాయణరావు వ్యాసం ‘త్యాగరాజుపై పురందర దాసు ప్రభావము’, తెలుగు కన్నడముల సాంస్కృతిక సంబంధములు, (పుట, 38), 1974.

తెలుగు - మలయాళము

మధ్య చుట్టరికం ఏర్పడింది. కాని యిటువంటి అనుబంధం తెలుగు మలయాళములు మాటలాడే వారి నడుమ ఏర్పడలేదు. అందువల్ల ఈ ఉభయ భాషల పరస్పర ప్రభావం చెప్పదగినంతగా లేదు.

తెలుగు కన్నడములవలె మలయాళం కూడా సంస్కృతశబ్దాలు ఎన్నో గ్రహించింది. అంతగా చదువుకోని మలయాళీలు కూడా భార్య, భర్త, జేష్ఠన్ (చేట్టన్) అని సంస్కృతశబ్దాలు తరుచుగా వాడుతూవుంటారు.

మలయాళ సాహిత్యపదనంలో మణిడిపిక వెలిగించిన మహాకవి ఎళుత్త చ్చన్ (16 వ శతాబ్ది) ఆయన సంతరించిన అధ్యాత్మరామాయణం మహా కావ్యమని చెప్పటం చరిత్ర చర్చణమే అవుతుంది. ఆ కావ్యానికిగల ప్రచారము మరియే యితర మలయాళ కృతికీ లేదన్నా అతిశయోక్తికాదు. ప్రతి రోజూ దీపాలు పెట్టేవేళ ఈ రామాయణంలోంచి కొన్ని భాగాలు చదవడం కేరళలో సంప్రదాయం! శ్రీ చేల్నాట్ అచ్యుతమీసన్ ఇలా పేర్కొన్నారు. 'The practice which enjoins on the people the reading of Ezuthaccan's Ramayana everyday as a matter of obligatory religious duty still lingers in the nooks and corners of Malabar, in spite of the temptations of critical thought'.

ఈ అధ్యాత్మ రామాయణం గురించి ముచ్చటిస్తూ శ్రీ అచ్యుత మీసన్ పేర్కొన్న విషయాలు పరిశీలించదగినవి ² 'Once a Brahmana Sanyasin presented a manuscript copy of the original Adhyatma written in Telugu (according to another version, Nagari) script to an Ampalappuza Raja, who wished to have it translated into Malayalam script so that he might read the rare work. Meppattur Bhattatiri, who happened to be at the palace at the time, was asked by the Raja to do the transcription or arrange for it. Since Meppattur did not know Telugu, Ezuttaccan was approached for the purpose, as he was conversant with all Dravidian scripts.'

కాగా, మలయాళంలోని అధ్యాత్మరామాయణ రచనకు తెలుగు లిపిలో ఉన్న సంస్కృత అధ్యాత్మ రామాయణం తోడ్పడిందని చెప్పడం అనమంజనం కాదు. మలయాళలిపిలో ఆ వ్రాతప్రతిని వ్రాస్తూనే, ఎళుత్త

1. Ezuttaccan and His Age (1940), p. 105

2. Ibid, pp. 103 & 104

చున్ అధ్యాత్మరామాయణాన్ని మలయాళంలోకి అనువదించాడు. ఆ ప్రాతప్రతిని తెచ్చిన సన్నానిసి కాశీనుంచి వచ్చినట్లు విజ్ఞులు చెప్పుతారు.

సుప్రసిద్ధ వాగ్గేయకారుడైన స్వాతి తిరునాళ్ (కులశేఖర మహారాజు) తెలుగుభాషాభిజ్ఞుడు. 1829 నుంచి 1847దాకా తిరువాంకూరు నేలిన ఆ మహారాజు సంస్కృత మలయాళాది భాషలలోనూ పండితుడు. పద్మనాభ అనే ముద్రతో మూడు వందలకు పైగా ఆయన కీర్తనలుకూడా రచించడము పేర్కొనదగిన విషయం.

కేరళదేశపు ప్రాచీన నాట్యవిశేషాలలో ఒకటి 'మోహిని ఆట్టం'. ఇది నేటికీ ప్రచారంలో ఉన్నది. ఈ నాట్యానికి పాడబడే వర్ణములు తెలుగు భాషలోనివి. మోహిని ఆట్టంలో తెలుగువర్ణములు ఉపయోగించడానికి కారణం స్వాతి తిరునాళ్ ప్రోద్బలమై ఉండవచ్చునని చెప్పబడుతున్నది.

దక్షిణాపథంలో పెక్కు ప్రాంతాలలో బమ్మెరపోతనగారి భాగవతంలోని పద్యములూ, వేమన పద్యములూ మొదలైనవి వాడుకలో ఉన్నవి. కాని కేరళలో ఇవి వాడుకలో లేవనే చెప్పవచ్చు. కాని మలయాళ గాయకులు కూడా త్యాగరాజు కీర్తనలు పాడతారు.

అనువాదములు

ఈ మధ్య కేంద్రసాహిత్య అకాడెమీ మొదలైన సాహిత్యసంస్థలకృషి వల్ల శ్రీ ఆడవిజాపిరాజు 'నారాయణరావు' మొదలైన కొన్ని తెలుగు పుస్తకములు మలయాళంలోకి అనువాదములైనవి. కాని సరాసరి తెలుగునుంచి మలయాళంలోకి అనువదించే రచయితలు లేకపోవడంవల్ల, నారాయణరావు హిందీ అనువాదం, మలయాళం అనువాదానికి మాతృక అయింది. అసలే అనువాదం 'కార్పసు' ప్రతిపటిది. మరి, అనువాదం నుంచి అనువాదం చేయడం సాంఘసీయం కాకపోయినప్పటికీ, తెలుగు మలయాళములు తెలిసిన రచయితలులేని దోషం వల్ల ఈ పరిస్థితి యిప్పట్లో మనకు తప్పదు.

8. ఈ విషయమును సుప్రసిద్ధ మలయాళ పండితులూ రచయితలూ అయిన డా. యస్. కె. నాయర్ నాకు తెలియజేశారు.

అయితే సరాసరి మలయాళం నుంచి తెలుగులోకి అనువాదం చేయగల రచయితలు కొందరై నా ఉండడం గమనించదగిన విషయం. తగళి శివశంకర పిల్లే వ్రాసిన 'రంటిటంగళి', 'చెమ్మిన్' అనే నవలలను శ్రీ గన్నవరపు సుబ్బరామయ్య తెలుగు చేశారు. శ్రీ పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు 'తీరని బాకి' అనే పేరుతో కొన్ని మలయాళ నాటికలను తెలుగుచేశారు. పి. కేశవదేవ్ అనే ప్రసిద్ధ మలయాళ నవలా రచయిత 'ఓడయిల్ నిన్ను' అనే నవలను శ్రీ జొన్నలగడ్డ వెంకటేశ్వరశాస్త్రి తెలుగుచేశారు. మరొక సుప్రసిద్ధ మలయాళ నవలా రచయిత శ్రీ వైకం మహమ్మద్ బషీర్ నవల 'మా తాతయ్య కొకయేనుగుండేది' తమిళసేతనుంచి తెలుగులోకి అనూదితమయింది. అనువాదకుడు శ్రీ చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ. చాలా కాలం కిందట శ్రీ దొడ్ల వేంకటరామిరెడ్డి శ్రీ చందుమీసన్ వ్రాసిన నవల 'ఇందు లేఖ'ను కళాపతి అనే పేరుతో అనువదించారు.

ఈ విధంగా కొన్ని మలయాళ రచనలు తెలుగువారికి పరిచితములైనవి. ఇంకా పరిచయం కావలసినవి ఎన్నో ఉన్నవని చెప్పనవసరంలేదు.

ఉ ప సం హారము

దాక్షిణాత్య భాషలలో తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, మలయాళం మొదలైనవి అతి ముఖ్యమైనవి. ఒకే కుటుంబమునకు చెందిన యీ నాలుగు ప్రాచీనమైనవే కాక జీవద్భాషలు కూడా.

భాషా విషయకంగానే కాక చారిత్రకంగా సాంస్కృతికంగా కూడా ఈ భాషల మధ్య దగ్గరి చుట్టరికం ఉన్నది. ముఖ్యంగా తమిళ కన్నడ ములతో తెలుగునకుగల సన్నిహిత సంబంధం పేర్కొనదగింది. కనుక ఈ భాషా సాహిత్యముపై పరస్పర ప్రభావం కనిపించడంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

మన ప్రాచీనాంధ్ర కవులలో కొందరు బహు భాషాభిజ్ఞులు, తమిళ కన్నడములలోనూ వారు పండితులు అయినప్పటికీ, వారు తమిళ కన్నడములనుంచి యథాతథంగా కావ్యాలను తెలుగు చెయ్యలేదు. ఆధునిక

కాలంలోనే యథానువాదములు వెలుగులోకి వచ్చినవి. కాని తెంగాలీ, హిందీ మొదలైన భాషలనుంచి తెలుగులోకి వచ్చిన అనువాదములతో పోల్చి చూచినప్పుడు తమిళ కన్నడ మలయాళముల నుంచి తెలుగులోకి వచ్చిన అనువాదముల సంఖ్య అల్పమనక తప్పదు. ఇది శోచనీయం! ఈ పరిస్థితిలో మార్పు రావాలి. అందుకు తెలుగువారు ఇతర భాషలను అధ్యయనం చెయ్యాలి. అలాగే యితర దాక్షిణాత్యులూ తమ యిరుగు పొరుగుల నున్న సాహిత్యములను చక్కగా అవగాహన చేసుకోగలుగుతారు.

ఈ భాషలలోని అనువాదములను కనుక పరిశీలిస్తే, ఒకవిషయం మనకు స్పష్టమవుతుంది. తమిళ కన్నడముల నుంచి అనువాదముల తెలుగు లోకి వచ్చినట్లుగా, మలయాళంనుంచి తెలుగులోకి ఆట్టే రాలేదు. అలాగే, మలయాళంలోకి తెలుగు రచనలూ ఆట్టే వెళ్ళలేదు. వైగా హిందీ, ఆంగ్ల భాషాంతరీకరణముల ద్వారా తెలుగు రచనలు మలయాళం చేయబడు తున్నవి.

ఈ దాక్షిణాత్యసాహిత్యముల మధ్యగల సన్నిహితసంబంధమును తెలుసుకోడానికి తులనాత్మక పరిశీలనముల అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. ఉదాహరణానికి, నన్నయ పంస భారతములను గురించి తులనాత్మక పరిశీలన జరగాలి. అలాగే ఈ భాషలలోని జానపదసాహిత్యం సామెతలు మొదలైనవాటిని గురించి పర్యాయమైన పరిశీలన జరగాలి.

పోతన, వేమన, త్యాగయ్య మొదలైనవారు దాక్షిణాత్యులలో చాలామందికి సుపరిచితులు కనుక, వారి రచనలు తమిళ కన్నడ మలయాళ ములలోకి అనూదితము లయ్యేటట్లు తెలుగువారు శ్రద్ధ వహించడం వాంఛనీయం.

1904 లోనే తమిళం చేయబడిన సుమతిశతకం మొదలైన అనువాద ములు నేడు ప్రచారంలో లేవు. కనుక వాటిని మరల ముద్రించి ప్రచారం లోకి తీసుకురావడంకూడా వాంఛనీయం. ఈ విషయంలోనూ తెలుగువారు శ్రద్ధ వహించడం చాలా అవసరం.

1. తమిళంలో తెలుగు రచనలు

అప్పారావు, గురజాడ, (కన్యాశుల్కం) అను: ము. జగన్నాథరాజు, నాటకం.

బెద్దెన, అల్లసాని (మనుచరిత్రము) విషత్తిల్ అముదం, అనుసరణ యస్. కె. సీతాదేవి.

బెద్దెన, (సుమతీశతకం) అను. ఎళుమూర్ సమరపురి ముదలియార్, 1904.
బాపిరాజు, అడవి (నారాయణరావు) అను: యం. యస్. కమల (కాటూరి వెంకటేశ్వరరావు పీఠిక), నవల, 1962.

రామరాజకూషణుడు (వసు చరిత్రము) వసు చరిత్తిరం అను: అంబలి త్తాడు మయ్యన్, కావ్యం, 1952.

రంగనాయకమ్మ. ముప్పాళ (పేకమేడలు) కాగితమాళిగై. అను: పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యన్. నవల, 1972.

విశ్వనాథశాస్త్రి, రాచకొండ (అల్పజీవి) అల్పజీవి అను: పి. వి. సుబ్రహ్మణ్యన్, నవల, 1968.

పిరేశలింగం పంచులు, కందుకూరి, పిలేళలింగం సయచరిత్రై సురుక్కుం, అను. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యన్, స్వీయచరిత్ర సంగ్రహం, 1973.

వేమన, 100 పద్యములు, అను: సీతారామప్రసాద్, 1992.

.. వేమన్నపద్యయం, అను: పుదువై నారాయదాసర్, 500 పద్యాలకు తమిళానువాదం (మూలం కూడా ఇవ్వబడింది), 1903.

సత్యనారాయణ, విశ్వనాథ (వేమపదగలు) ఆయిరంతలై నాగం, అను. చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ, సంగ్రహ నవల, 1964.

సత్యనారాయణమూర్తి, వారణాసి (అల్లరిగోపి అద్భుతయాత్ర) విషమ గోపులిన్ విచిత్తిర యాత్తిరై, అను: సి. యస్. బాలగురునాథన్, పిల్లలకోసం.

సుబ్బరామదీక్షితర్, (సంగీతసంప్రదాయ ప్రదర్శిని) అను: యస్. రామనాథన్.

* ఈ పట్టికలు అసమగ్రములు.

- తెలుగుచ్చిరుకదైగళ్. అను: కె. యస్. చింతామణి, కొడవటిగంటి, గోపీచంద్, మొక్కపాటి ప్రభృతుల 16 కథానికలు.
 - అడుత్తవీడు అను: ఇళంభారతి, విశ్వనాథ, ముప్పాళ, భానుమతి, రామకృష్ణ, చల్లా స్రభృతుల 11 కథానికలు, 1971,
 - కథాభారతి, అను: పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యన్, 27 కథానికలు, 1973.
- సూరన, పింగళి (కళాపూర్ణోదయము) రత్నమాల అనుసరణ: యస్. కె. సీతాదేవి, నవలిక.
- కవిత్రయమువారి మహాభారతము, అను: సుబ్బరామ దీక్షిత్, వచనము.

2. తెలుగులో తమిళ రచనలు

- అబ్దుల్ ఖాదర్ (వశరుంచుడర్) ఆకాశదీపం, అను: మధురాంతకం రాజారాం, పిల్లల నవల.
- అవ్వైయార్ (నల్వళి) నీలిభవవము, అను: క్రొత్తపల్లి సూర్యారావు, 1924.
- ఆండాళ్, తిరుప్పావై, అను: మేడేపల్లి వేంకటరమణాచార్యులు, 1937.
- “ తిరుప్పావై, అను. కందాడై శేషాచార్యులు, 1939.
- “ తిరుప్పావై. అను: టి. యస్. యస్. జె. తిరువేంకటాచార్య, 1957.
- “ రసధుని, అను: ముత్తైవి లక్ష్మణదాసు, 1970.
- ఇళంగో అడిగళ్ (సిలప్పదికారం) అందియకత, అను: పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి, కావ్యం, 1957.
- కంబన్ (రామాయణం) కంబరామాయణము, అను: పూతలపట్టు శ్రీరాములురెడ్డి, కావ్యం, 1950 & 1958.
- కపిలర్ (కురింటప్పాట్టు) శైలిగీతము, అను: ముదునూరి జగన్నాథరాజు, కవిత, 1968,
- ‘కల్కి’ రా. కృష్ణమూర్తి (పార్తివన్ కనవు) పార్తివస్వప్నము, అను: యస్. సి. వి. నరసింహాచార్యులు, నవల, 1972.
- కల్వి గోపాలకృష్ణన్ (కనవు ఉలగిల్ కుళందైకళ్) స్వప్నలోకంలో, అను: సభాపతి. పిల్లల నవల.

- (వరక్కుంపాపా) వేపరు సాపాయి, అను: టి. వి. రంగాచార్యులు, పిల్లల నవల.
- (వళి కాట్టియ ఉత్తమర్) దారి చూపిన తాత: గాంధీ, అను: చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ, జీవితచరిత్ర, 1969.
- (మణియెన్న), మై మెంతయింది?, అను: చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ, పిల్లలకోసం, 1967.
- కుమరగురువరస్వామి (నీతి నెరి విళక్కం), నీతిమార్గప్రదీపిక, అను: డి. సుబ్రహ్మణ్యం, పద్యము, 1969.
- చీదంబరనాథ చెట్టియార్. ఎ. (సంపాదకుడు) (తమిళ్ చిరుకదైక్కళం జియం) తమిళ కథామంజరి, అను: వాకాటి పాండురంగారావు, 20 కథానికలు, 1972.
- జయంగండాన్ (కలింగత్తుప్పరణి) వెన్నెలవేసవి (కొంతభాగమాత్రం), అను: ఆరుద్ర, కవిత, 1968.
- తిరువల్లువర్ (తిరుక్కులర్) త్రివర్గము, అను: పూతలపట్టు శ్రీరాములు రెడ్డి, పద్యము, 1948
- త్రివర్గప్రదీపిక, అను: కనుపర్తి వేంకటరామ విద్యానందనాథ, పద్యము, 1877.
- త్రివర్గము, అను: చొక్కం నరసింహులు నాయుడు, పద్యము, 1892.
- కుఱ్ఱ, అను : ముదిగంటి జగన్న శాస్త్రి, ఇంగ్లీషునుంచి, 1952.
- నీతిసుధ, అను: జాలయ్య. పద్యము, 1955.
- శ్రీపదులు, అను: శొఠి శ్రీపతిశాస్త్రి, పద్యము, 1966.
- తమిళ వేదము: (తిరువల్లువర్ జీవితవిశేషాదికం తెలిపేరచన-రచన: చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ) ఇందులో కొన్ని కురళులకు తెలుగుసేత - చల్లా లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి, పద్యము, 1954.
- భహనందం పిళ్లై, యన్. హరిశ్చంద్ర నాటకము. అను: తెలియదు. 1918.
- రామలింగస్వామి (దెయ్ పమణిమాలై) దై వతమణిమాల అను: యం. పద్మ నాథం, కవిత, 1965.
- రాజం అయ్యరు (కమలాంబాళ్ చరి త్తిరం) సంసార సాగరం , అను: శ్రీ వాళ్సవ. నవల.

రాజగోపాలచారి, సి. (ఆస్మచింతనై) ఆస్మచింతనము, అను : చల్లా రాధా
కృష్ణశర్మ, వేదాంతం, 1953.

" (కర్పనైక్కాడు) రాజాజీ కట్టుకథలు, అను: టి. ఎ. రంగాచా
ర్యులు, పిల్లలకోసం. 1968.

" (వ్యాసర్ విరున్దు) రాజాజీ మహాభారతం, అను శ్రీ వాత్సవ,
వచనం, 1980.

" రాజాజీ రామాయణం, అను శ్రీవాత్సవ, వచనం, 1980.

వల్లియప్ప, అశ (మణిక్కు మణి) చిట్టికి చిరుగంట అను: చల్లా రాధాకృష్ణ
శర్మ, పిల్లల నవల 1962.

శబరిరాజన్, యం. యల్. (నువ్విర విత్తై) కడుపులో గారడి అను : చల్లా
రాధాకృష్ణ శర్మ, పిల్లల కోసం,

శతగోప (తిరువాయ్ మొళి) శతగోప గీతామృతము, అను : నల్లాని చక్ర
వర్తుల వెంకట రాఘవాచార్యులు, పద్యము, 1942.

శాస్త్రనార్ (మణిమేకలై) మణిమేఖల, అను : పూతల పట్టు శ్రీరాములు
రెడ్డి, కావ్యం, 1955.

సంబంధ ముదలియార్, పి. లీలావతి సులోచనము అను : శ్రీపాద
కామేశ్వరరావు, నాటకం, 1927.

సుబ్రహ్మణ్యం, కా. నా. (అసురగణం) అసురగణం, అను : బి. వి. సింగరా
చార్య, పి. సభావతి, నవల, 1963.

సుబ్రహ్మణ్య భారతి, సి. (చందరికైయిన్ కలై) చంద్రిక కథ, అను :
గోపాల, కృష్ణ, రాఘవన్, నవల, 1971.

" (భారతి బున్గవి త్తిరట్టు) భారతి వారి మధురకవితా సంహిత, అను:
పూతలపట్టు శ్రీరాములు రెడ్డి, కవిత, 1961.

స్వామినాథ అయ్యరు, యు. వి. (ఎన్ చరిత్తిరం), నా చరిత్ర, అను :
యన్. సి. వి. నరసింహాచార్యులు. స్వీయ చరిత్ర, 1965.

3. కన్నడంలో తెలుగు రచనలు

అనంతకృష్ణశర్మ, రాళ్లపల్లి, సారస్వతోపన్యాసగళు (4 ఉపన్యాసములు)
అను : వెంకట రామప్ప. 1973.

అప్పారావు, గురజాడ, (కన్యాశుల్కం) కన్యాశుల్కం, అను : కె. కృష్ణయ్యం
గారు, నాటకం (సి. ఆర్. రెడ్డి పీఠికతో)

ఆత్రేయ (రక్తాంజలి), అను : కె. వాసుదేవరావు, నాటకం, 1951.

గోపీచంద్, త్రిపురనేని (పండిత పరమేశ్వరశాస్త్రి బిలునామా) పండిత
పరమేశ్వరశాస్త్రిగళ ఉయిలు.

అను : పి. వేణుగోపాల్, నవల 1974.

సరసింహశాస్త్రి, నోరి (రుద్రమదేవి) రుద్రమదేవి, అను : కె. వెంకటరామప్ప
నవల, 1965.

పెద్దన, అల్లసాని, మనుచరిత్ర, అను : సాధుపల్లి చంద్రశేఖరశాస్త్రి,
కావ్యం.

బాపిరాజు, అడవి, (నారాయణరావు). నారాయణరావు, అను :
కె. యస్. జానకి రామయ్య, నవల. 1968.

ముద్దుకృష్ణ, (అశోకవన), అను : జి. యస్. హురళి. నాటకం (హిందీనుంచి)
1953.

ముద్దుకృష్ణ (సంపాదకుడు) (నాటికలు) తెలుగు ఏకాంక నాటకగళు, అను :
జి. ఎ. రెడ్డి, లక్ష్మి జి. ఎ. రెడ్డి, నాటకాలు. 1970.

స్వామి శివశంకరశాస్త్రి (సంపాదకుడు) ఆంధ్రకథా మంజూష, అను :
కె. చెన్నబసప్ప, 16 కథానికలు. 1964.

విశ్వనాథశాస్త్రి, రాచకొండ (అల్పజీవి) అల్పజీవి, అను : వీరభద్ర నవల.
1974.

కుటుంబరావు, కొడవటిగంటి (కులంలేని మనిషి) కులవిల్లదపాణ్ణు, అను :
పి. వెంకోబాచార్, నవల, 1950.

వీరేశలింగంపంతులు, కందుకూరి, (చంద్రమతి), అను : నంజనగూడు శ్రీకంఠశాస్త్రి, 1910.

.. (సత్యసంజీవిని), అను : నంజనగూడు శ్రీకంఠశాస్త్రి, 1908.

.. (ప్రహసన తరంగం), అను : నంజనగూడు శ్రీకంఠశాస్త్రి, 1911.

వేమన, శ్రీవేమణ్ణన జ్ఞానమార్గ పద్యగళు, అను : బి. భీమరాజు. 500 పద్యాలు అనూదితములు. 1922.

.. అను : కలుగోడు అశ్వత్థరావు.

వీరేశలింగం పంతులు, కందుకూరి. (సత్యవతీచరిత్ర), అను : అనంతనారాయణశాస్త్రి.

.. (వివేకచంద్రిక), అను : బెల్లాతె సోమనాథయ్య.

.. (సత్యరాజా పూర్వదేశయాత్ర), అను : బెనెగల్ రామారావు.

.. (స్వీయచరిత), అను : కారుపల్లి శివరామదాసు.

సత్యనారాయణ, విశ్వనాథ, (మాబాబు), అను : వీరభద్ర, నవల.

చలిం, (మైదానం), అను : వీరభద్ర, నవల.

రంగనాయకమ్మ, ముప్పాళ, (బలిపీఠం), అను : ఎం. జి. భీమారావు.

.. చక్రక్రమణ అను ; ఎం. జి. భీమారావు.

— తెలుగు కథెకళు, అను : యస్. జి. కులకర్ణి (?) భారతీయ కథావళి శిర్సికీకింద ముద్రితం, 10 కథలు, 1938.

— విధితంద వధు, అను : పి. వెంకటాచారి, నవల, 1946.

— హో అరళితు, అను : పి. వెంకోటాచారి, కథలు, 1950.

— తెలుగుచాటు పద్యగళు, రచన : కె. వెంకటరామప్ప. విమర్శ, 1950.

దిగంబరకవులు : (కవితాసంకలనం) అను : రక్తాక్షి, యుగాంతక.

వెంకటేశ్వరరావు, నార్ల, వేమన, అను : కె. వెంకటరామప్ప, జీవితచరిత్ర (అంగ్లంనుంచి) 1972.

.. వీరేశలింగం, అను : బాడాల రామయ్య, జీవిత చరిత్ర (అంగ్లంనుంచి), 1973.

4. కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారి గ్రంథాలకు కన్నడానువాదాలు

అనుమతిలేఖ (నకలు)*

Rao Bahadur
K. Viresalingam Panthulu

Rajahmundry
Ananda Gardens,
21-12-1916.

Dear Sir,

ఆర్యా! నా (1) శాశీరశాస్త్ర సంగ్రహమును, (2) జ్యోతి
శాస్త్ర సంగ్రహమును (3) ఉపన్యాస మంజరియు (4) స్వీయచరిత్రమును
మీరు కన్నడ భాషలో ప్రచురించుకొనుటకు మీకిందు మూలమున నధికార
మిచ్చుచున్నాను.

ఇట్లు

తమ విధేయాప్తుడు
కందుకూరి వీరేశలింగము

Yours Sincerely,
K. Viresalingam.

To
M.R.Ry
K. Sivarama Das Garu
Editor, 'Ananda Chandrika',
BANGALORE.

* శ్రీ శివరామదాసుగారి కుమారులూ ప్రసిద్ధ రచయితలూ అయిన
శ్రీ కె. యస్. కోదండరామయ్యగారు నాకీ లేఖ చూపించారు. వారికి
కృతజ్ఞుడి.

5. తెలుగులో కన్నడ రచనలు

అయ్యర్, కె. వి. (శాంతల) శాంతల, అను : తిరుమల రామచంద్ర, చారిత్రక నవల. 1945.

కారంత, కె. యస్. (మరణానంతర) మరణానంతరం, అను : తిరుమల రామచంద్ర, నవల.

బసవణ్ణ, బసవ వచనామృతము, అను : బాడాల రామయ్య, 108 వచనములు, 1965.

త్రివేణి, త్రివేణి, అను : 'శార్వాణి', నవల. 1972.

రామస్వామి అయ్యంగారు, గోరూర్ (సంపాదకుడు) (హాసకన్నడ ప్రబంధ సంకలన) కన్నడ వ్యాససంకలనం, అను : తిరుమల రామచంద్ర, 80 కన్నడ వ్యాసాల సంపుటి. 1971.

వెంకటేశ అయ్యంగారు, మాస్తి (సుబ్బణ్ణ) సుబ్బరన్న, అను : విద్వాన్ విశ్వం. నవల.

శ్రీ కంఠయ్య, బి. యం. (గదాయుద్ధ నాటక) గదాయుద్ధము, అను : గడియారం రామకృష్ణశర్మ. రన్నని కృతిని ఆధారంగా చేసుకుని వ్రాయబడిన నాటకం. 1969.

— భీష్మ, అను : కరణం కృష్ణారావు, నాటకం.

— చెప్పడు మాటలు, అను : తిరుమల రామచంద్ర, నాటికా గుచ్ఛం.

— సరస్వతీ సంహార, అను : ఆర్ భీమసేనరావు.

గుండప్ప, వై. యస్. బాలధ్రువుడు, అను : ఆర్వీయస్. సుందరం, చిన్నపిల్లల చిన్ననాటకం, 1970.

6. మలయాళంలో తెలుగు రచనలు

బాపిరాజు, అడవి (నారాయణరావు) నారాయణరావు అను: యస్. వి.

కృష్ణ వారియర్, (హిందీ నుంచి) నవల 1970

సత్యనారాయణమూర్తి. వారణాసి (అల్లరి గోపి అద్భుత యాత్ర) కొంప్రుతి
గోపియడె అద్భుత యాత్ర, అను: జి. శ్రీధరన్ (తమిళం నుంచి)
పిల్లల కోసం

వెంకటేశ్వరరావు, నార్ల, వీరేశలింగం అను: యస్. కె. చామోరన్.
జీవిత చరిత్ర (ఆంగ్లం నుంచి), 1970

.. వేమన, అను: ఓ. యం అనుజన్. జీవిత చరిత్ర, (ఆంగ్లం నుంచి)
1971

7. తెలుగులో మలయాళ రచనలు

కేశవదేవ్, పి. (ఓడయిల్ నిన్ను) మానవత్వం, అను: జొన్నలగడ్డ వెంక
టేశ్వర శాస్త్రి, నవల

చందు మీసన్ (ఇందులేఖ) కళావతి. అనుసరణ: దొడ్ల వేంకట రామిరెడ్డి
నవల

బషీర్ వైకం మహమ్మద్ (ఎన్రుప్పప్పాకోరానెన్టార్ను) నూ తాతయ్య
కొక యేను గుండేది, అను: చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ (తమిళం నుంచి)
నవల 1962

బాలకృష్ణన్, వి. (ఓట్టయన్) అడవి యేనుగు ఆశ్మకథ; చల్లా రాధాకృష్ణ
శర్మ (తమిళం నుంచి), పిల్లల కోసం.

శివశంకర పిల్లై, తగుళి (రంటిటంగళి) రెండు సేర్లు, అను: గన్నవరపు సుబ్బ
రామయ్య, నవల. 1963

శివశంకర పిల్లై, తగుళి (చెమ్మిన్) రొయ్యలు, అను: గన్నవరపు సుబ్బ
రామయ్య, నవల. 1964.

— తీరని బాకీ, పుట్టపర్తి నారాయణాచార్యులు. నాటికలు.

894.813
RAD

Acc no. 8654

8. ఉపయుక్త గ్రంథ సూచిక

తెలుగు

ఆంధ్ర కర్నాట సారస్వతములు-వరస్పతి ప్రభావము: శ్రీ నిడుదవోలు
వేంకటరావు

తెలుగు కన్నడముల సాంస్కృతిక సంబంధాలు: ఆరవ అఖిల భారత తెలుగు
రచయితల సహసభల సందర్భమున ప్రచురితము

మదరాసు తెలుగు: డా. చల్లా రాధాకృష్ణ శర్మ

తమిళము

ఆరాయ్చి త్తొగుది : శ్రీ ము. రాఘవయ్యంగారు

ఇలక్కణ చిన్దనై గళ్ : శ్రీ యస్. వైయాపురి పిళ్ళై

ఆంగ్లము

The Eastern Chalukyas of Vengi : Dr. N. Venkata

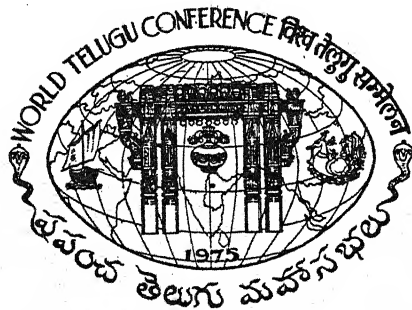
Ramanayya

The Ramayana in Telugu and Tamil : Dr. C. R. Sarma

Tamil Element in Telugu Literature (Unpublished Thesis)

—Dr. C. R. Sarma

‘దేశ భాషలందు తెలుగు లెస్స’

ప్రపంచ తెలుగు మహా సభలు

1975, ఏప్రిల్ 12 — 18